

2017-2018

A GAZDASÁGI HIVATALBAN KAPHATÓ KIADVÁNYOK ÁRJEGYZÉKE:

Cserkészpróbák:

	P
Temesy: Cserkészkönyv. VIII. kiadás	2.—
— Magyarország története	1.—
Dr. Fodor: Magyarország földrajza	—24
Bödy: A magyar zászló, címerek, szentkorona és koronázási jelvények	—80
A mi törvényünk	—20

Különpróbák:

Különpróbák, ötven különpróba rajza és leírása	—50
Vezetőtiszti Testület: Térképészet	—80
Krisz: Kerékpározás	1.—
Óvegés: Időjósítás és időhatározás	—90
Vezetőtiszti Testület: Céllövészet	—60
— Gépkezelés	—60
Erzbrucker—Sztrilich: Vízicserkészet	1.20
Dr. Mócsy—Dr. Sztrilich: A cserkészsegélynyújtás kis kátéja, V. kiadás	—20
Jánosy A.—Jánosy I.: Famunkák, I.	1.20
Liptai János: Jamboree főzési receptek	—60
Wittvinds: Csónakok kezelése és javítása	—30
Dr. Batori József: Cserkészszellem a vízen	—50
Simó: Vízrendészeti ismeretek	—40

Gyakorlati cserkészészet:

Sztrilich: Táborozási könyv, II. kiadás	2.—
Sztrilich: Tábori munkák	—80
Hunyady: Tábori szakácskönyv	1.50
Nagy Főnök: Vadászösvényen	1.20
Bánlaky—Hesz—Sztrilich: Játékoskönyv	1.20
Spielenberg: Magyar cserkész daloskönyve	1.20
Bárdos: 101 magyar népdal	1.50
Jamboree iroda: Nézem az eget, nóták	—04
Cserkészpark: Cserkészfeladatok	—40
Karácsonyi: Regős káté	—60
Vízitelep: Tengerre magyar	—30
Leopold Zimmermann: Bilder-Spiel	3.50
Spielhandbuch 1.	3.—
„ 2.	2.50
„ 3.	3.—
„ 4.	3.—
„ 6.	3.—
Vezetőtiszti Testület: Hajítás	—30
— Repülés	1.—

Vezetői-könyvek:

Majer: Az őr megteremtése	1.—
— Az őr élete	1.—
R. E. Philipps: Az őrsi rendszer és a tiz törvény	1.—

	P
Sztrilich: A gyakorlati őrvezető	1.—
— Csapatmenetrend	—50
— Táborozási menetrend. I.	—50
„ „ „ „ II. A táborvezetés	—50
Faragó: Az őrvezetés útjain	3.—
— A kisfiú és a cserkész	1.40
Faragó E.: Cserkészpródkönyv	1.20
Baden Powel: Pfadfinder	3.—
— Pfadfinderführer	—3.50

Költevények, színdarabok, regények és elbeszélések:

B. P.: A boldogulás ösvényein	4.—
Dr. Radványi: Színdarabok	—60
Koszter Atya: Mesélnek a kulisszák	1.20
Sík: A magyar fiú szavalókönyve. Kötve P 8.—, fűzve	6.—
Vezetőtiszti Testület: Vitézi tetek	1.—
Radványi: Napsugárleventék	1.20
E. T. Seton: Két kis vadóc	2.70
— Erdőlakók	2.70
— Rolf	2.20
Farkas: Hadak útján	—96
Koszter Atya: A pszichofutballisták	1.—
Harangi: Robinson unokái	1.50
Temesy: Élnil	2.70
— Győznil	3.—

Szabályzatok:

Szervezési és eljárási szabályzat, 1930.	—60
Kiképzési szabályzat, 1932.	—50
Cserkész ruházati szabályzat, 1931.	—60
Gyakorlati szabályzat, 1928.	—60
Cserkészvezetők képesítési, megbízási és igazolási szabályzata	—30
A M. Cs. Sz. fegyelmi bíróságainak szervezési és eljárási szabályzatai	—
Kiscserkész szabályzat	—16
Táborozási szabályzat	—60
Stanoilovic: A cserkészjáték szabályzata	—40

Egyéb kiadványok:

v. Faragó E.: Jó munkát	—50
Gerritsen Vilmos: Farkaskölykök könyve	1.—
Hermann: Kopenhágai Jamboree	2.40
Sík és Zsembery: Nemzeti nagytábor emlékkönyve	2.40
A Magyar Cserkészszövetség legutóbbi évei	1.50
Kosch: Cserkészúton Angliában	2.20
1930. évi cserkésznapár	1.20
1931. évi cserkésznapár	1.20
The World jamboree, 1929	10.—
10 törvény levelezőlap 1. sorozat (10 drb.)	—80
Márton L.: Jamboree levelezőlap-sorozat (22 féle) darabonként	—10

Könyvrendelések esetén a portó a rendelőt terheli.

ENRILO-nak

a kitűnő szomjcsillapítónak, egyetlen kulacsból sem szabad hiányoznia.

Jól cukrozva üdítő és egészséges ital, mely különösen hosszabb túráknál nagy ellenállóképességet kölcsönöz.

Kizárólagosan honi nyersanyagokból gyártja

a **FRANCK HENRIK FIAI RT.**
nagykanizsai és mosonszentjánosi hazai gyáralban.

Őltak fekete reggelén

Ablakrácsra könyökölök,
Halkan hull a könny
Lelkem harmatos földjére.
Előttem utcai közönyök.

Lihegő, cipelő párok,
S egyesek, — némák,
Kicsi koszorú kezükben,
Szemük alatt felmart árok.

Minden út temetőbe visz...
De sírni nem kell.
Temetőben csend van, szent csend,
Abból út új országba visz.

Sírárok völgye itt miénk.
Mért bánat érte?!
Fehér fényű lélek pénzén
Messze vágyak vára miénk.

Dénes Tibor.

Koszorút helyezek a sírodra

és csendes gyásszal meghajtva fejemet, imádkozom érted. Hiszen te voltál a legigazibb barátom. Eljöttél a Magyar Cserkész hasábjain minden második héten és mellém ülve, csendes szóval elmondtad, hogy milyen szép az élet, ha jók az emberek és ha a szívekben a szeretet él. Azóta hiszek a szép életben és a jó emberekben.

Úgy emlékszem reád! Maga voltál a férfias melegség, bizalom, mosolygás és békesség. Nemcsak hirdtetted, de élted a szeretetet. Megsímogattad a szívünket és jobbakká lettünk, ha szóltál hozzánk.

Halottak napján tele lesz virággal a sírod. Én hozom a virágot és sok száz és ezer cserkésztestvérem. Mert aki minket szeretett, annak számára a magyar fiúnak mindig van egy szál virága és egy szívből jövő imádsága. És amikor sírod mellett megjelenik a gyászfátyolos asszony, kezén futtatva a kicsi fiút, akiben a te életed folytatódik, akkor én, a magyar cserkészfiú, odaállok az oldal mellé és vele gyászolok és vele imádkozom. Mert

én is a te családotodhoz tartozom, hiszen míg éltél, az enyém is voltál.

Virággal borítom a sírodat. Imádkozom és sírok. Kálmán bácsi, haló porodban is áldjon meg az Isten!

A MEGTILTOTT DAL

A bíboros mondta a diszmisét —
 A sok-sok ezer szív meg hinti szét
 Az ezeréves ősi dallamot,
 Amit tíz század egymásnak adott:
 „Magyarországról, romlott hazánkról,
 Ne feledkezzél el szegény magyarokról“ ...
 Egy cserkésztiszt tanár, Erdély fia
 Dalolni kezdi, De kicsiny hia,
 Hogy el nem vágódik a zöld gyepen,
 Rázza valami szörnyű gyötrelem —
 Görcs bújt mellébe, fuldokol szegény,
 Könnytenger záporoz a két szemén.
 Mozgás. A bíboros is odanéz,
 Egy-két gyerek mentőkért menni kész —
 „Bocsássatok meg“ — szólt, — „nincs semmi baj.
 Csak nálunk tiltott ez a drága dal,
 Tizennégy éve várom és lesem,
 Hogy dalolom majd boldog-csendesen,
 Most lehetett vón, de a mult, a mult
 Reám zuhant s a lelkem elborult.“ —
 S kérdezi angol, francia, a dán,

Holland, lengyel, finn, indus és japán:
 „Szabad eltiltani egy templomi dalt,
 Mit ezer éven át egy nép sóhajt?“ —
 A gyermekszív földobban: nem lehet,
 Daloljuk hát a tiltott éneket —
 És szöveg nélkül, hangra hang felett,
 S öt világrész együtt énekel.
 Körül az erdők átvették a dalt,
 Viharzó dómmá vált, ami kihalt;
 Velük dalolt az azúr-messziség,
 Rigók, pacsirták, csizék, gerlicék,
 Harangvirág, vadrózsa, mirtuszág
 Fújták a láncravert dal himnusát.
 Az ég kárpitját nyitják angyalok,
 Egymásnak adják át a csillagok,
 Hogy a szférák az Istenhez repítsék,
 Hogy hallgassa meg, mert lenn nincs segítség.
 „Magyarországról, romlott hazánkról,
 Ne feledkezzél el szegény magyarokról.“ ...

Gödöllő, 1933. augusztus hó.

Kiss Menyhért.

A világ főcserkésze a Jamboreeról

„Ugy érzem, elnézésüket kell kérnem, amiért kénytelen voltam a Jamboreet még annak befejezése előtt elhagyni, de remélem, mindenki tudja, hogy 9 északi állam cserkészeit kellett meglátogatnom 600 angol férfi- és leánycserkészvezetővel együtt. Eredetileg azt reméltem, hogy ez a körút csak a Jamboree után lesz esedékes, sajnos azonban a hajó indulása és a résztvevők szabadságbeosztása kényszerítettek arra, hogy Gödöllőt még a Jamboree befejezése előtt hagyjam el. Ennek ellenére is 9 napi gödöllői tartózkodásom alatt nyert benyomásaimat a következőkben foglalhatom össze:

1. A szervezés tökéletes volt, azonban két évi fárasztó munkát jelentett a vezetőség, a magyar öregcserkészek és cserkészek részére, akiket megértő és segítségére kész kormány és hadsereg támogattak, kitűnő eredménnyel.
2. A különböző nemzetiségek között fennálló kölcsönös megértés és jóakarát fejlesztése a Jamboree egyik legfontosabb indoka. Ez olyannak bizonyult, mint amilyenek reméltük: kitűnő.
3. A magyar közönség és a magyar cserkészek különleges szívéllyessége a külföldi — különösen angol — cserkészekkel szemben feltűnő volt.
4. A tábor, annak ellenére, hogy 25.000 ember lakott benne, élvezetesen cserkészszertű volt, ami különösen a környezetnek is tudható be. A művészies és sokoldalú díszítések a tábor egyik jellegzetességét képezték.
5. Az öregcserkészek kiváló és önzetlen tevékenységükkel tűntek ki, amellyel a háttérben teljesítették kötelességeiket, miközben a többiek szórakoztak.
6. A fiúk egészségi állapota kitűnő volt és ennek folytán igen kevésbé vették igénybe a nagyszerű kórházat és az ott levő cserkészorvosokat.
7. A négy nyelvű táborigazgató újság feltűnően jól volt szerkesztve, nagy érdeklődésnek örvendett, nagyszerűen működött és elősegítette a nemzetközi barátkozást.
8. A repülés is új jelenség volt a cserkészeten. A lengyelek és a magyarok szép bemutatókat végeztek.
9. A magyar zenekarok kiválóak voltak és mindenütt élénkítően hatottak.
10. A magyar közönség barátságos érzelmei a cserkészekkel szemben szembeötlőek voltak. Meghatóan mutatkozott ez a gödöllői járás felvonulásában is. Mélyreható kifejezése volt ez a

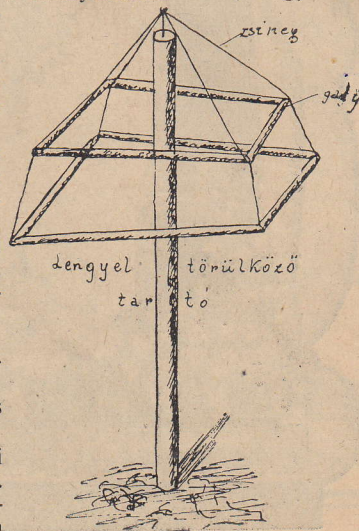
vendégszeretetnek és az egész magyar társadalom részéről a mozgalommal szemben nyilvánított rokonszenvnek. Engem személyesen mélyen meghatott az a meleg fogadtatás, amelyben minden nemzetbeli cserkésztestvérem részesített és az a kiváló barátság, amelyet Magyarország velem szemben tanúsított. A cserkészek iránti hálával eltelve tértem haza. Nemcsak remélem, de bízom is abban, hogy mozgalmunk minden országban előrehalad és hozzájárul a jövő különböző nemzetiségű férfiai között a testvériség és a fokozott jóakarát kifejlődéséhez.“

Az angol cserkészvezetők lapja, a „The Scouter“, több oldalon át foglalkozik a Jamboreeal. Az angol cserkészszövetség külügyi főtitkára, aki egyúttal a Nemzetközi Cserkésziroda igazgatója is, Hubert S. Martin cikkéből idézünk:

„A IV. Világjamboree most már a múlté, de habozás nélkül állíthatom, hogy mindazok részére, akik abban a szerencsében részesülhettek, hogy jelen voltak, egész életre szóló emlék lesz. Sikere, bármely szemszögből nézzük is, legvérmesebb reményeinket messze túlszárnyalta. Az idő és a környezet gyönyörű, a szervezés tökéletes volt. Egy éve sokan azt gondolták, hogy ilyen nehéz időkben bolondos optimizmus kell ahhoz a reményhez, hogy 20.000 cserkész a világ különböző részeiből összegyűlhessen a cserkésztestvériség e nagy megnyilvánulására. Némelyek azt állították, hogy a gazdasági viszonyok fogják e tervet megghiúsítani. A cserkészszellem azonban meghazudtolta ezeket a prófétákat és olyan sikert teremtett, amely meglepte a világot.

Kedves magyar vendéglátó gazdáink iránt érzett hálánkat és csodálatunkat szavak nem tudják megfelelőképpen kifejezni. Magyarország kormányzójától a Jamboreet látogató óriási tömegek legalacsonyabb rendű egyéniségéig, a táborparancsnoktól a legkisebb magyar cserkészig mindenki oly szeretetreméltóan fogadott, aminek jellemzésére nem találok szavakat.

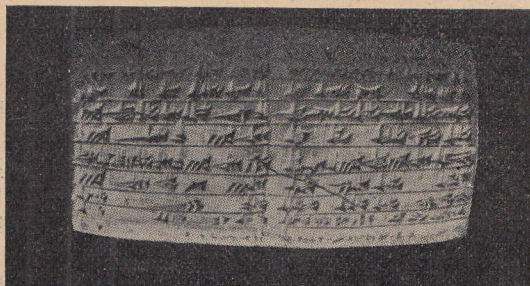
Igen nagy hatást tett rám annak a 600 magyar öregcserkésznek a kitűnő munkája, akik a táborigazgató alkották. A Jamboree örömeiből kevés jutott nekik osztályrészüll. Jóakarattal dolgoztak a többiek kényelméért és zavartalanságáért ... Egyetlen fennakadást sem láttam, s levezem a kalapomat előttük.“

Milyen volt az ókori Babel?

„A nagy város, amely öltözött gyolcsba és bíborba és skárlátba, és megékesített arannyal, drágakövekkel és gyöngyökkel...”

Így ír Babylonról János apostol a Jelenések Könyvé-

Ékírást agyagtábla.

ben, pedig az ókori Kelet fővárosának fénye és dicsősége régen lehanyatlott már az ő korában. Hatszáz éve múlt, hogy Nabukodnezár király összetörte Jeruzsálem falait és e tettével magára vonta a zsidó próféták átkait. Azonban még ezek mögött is ott érzik az az ámuló félelem, amellyel e kor minden népe az „aranyos Babelt” körülvette. A „Babel tornyát”, melyről ma már tudjuk, hogy 90 méter magasságba emelte büszke fejét, a világ legmerészebb épületének tartották és alkotóik nyelvük megzavarodásával fizettek elbizakodott vállalkozásukért. Herodotos és a földrajzíró Strabo ámuldozva beszélnek a város csodáiról: Semirámis függő kertjéről, a hét világcsoda egyikéről; a hatalmas városfalakról, amelyek olyan szélesek voltak, hogy két szekér is elfért rajtuk egymás mellett, a pompás templomokról és Bél isten mérhetetlen értékű, dúsan aranyozott szobráról.

Hogy ezek a leírások korántsem meszeszerűek és kitaláltak, azt a német Keletkutató Társaság 1899—1917. közötti ásatásai fényesen bizonyították. Nemcsak a város pontos alaprajzát, templomainak és palotáinak helyét találták meg, de napfényre került Nabukodnezár tróntermének jelentékeny része, a királyi palota kapuja és a szomszédos Istar-kapu is, amelynek kékre zománczott falán a sárkányok és bikák tarka domborművei ma is olyan színpompás képet nyújtanak, mint a babyloni királyság legfényesebb napjaiban.

A babyloni kultúra fejlettségének legszebb bizonyítéka az a kb. 6000 darab ékírást agyagtábla, amely az ásatások folyamán előkerült. Adásvételi szerződések, adóslevelek, valóságos telekkönyvi kivonatok, sőt a mai utikönyveknek megfelelő város-leírások olyan tömegét vájta elő a kutatások csákánya, hogy ezek alapján a Nabukodnezár korában mintegy 200.000 lakosú város szinte minden utcáját térképre rajzolhatnánk.

A négyszögletes alaprajzú Babel az Eufrates folyó balpartján terült el, még pedig olyan módon, hogy tengelye északkeleti irányba nézzen. Ennek okát a babyloni vallásban kell keresnünk, amely szerint az istenek lelke a szelekben nyilvánul meg. A vidéknek ma is az északkeleti

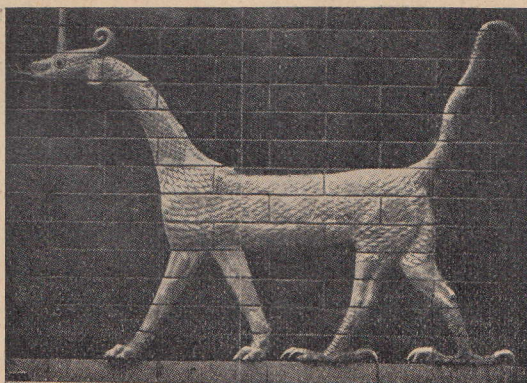
vagy északnyugati az uralkodó széliránya, de mivel a főisten: Bél, egyúttal a Nap megszemélyesítője is volt, az északkeleti irányt választották, tehát azt a világtájat, ahol a Nap június 21-én, az év leghosszabb napjának hajnalán felkel. Északkeletről vezetett nyílegyenesen a városba Bél isten körmeneti útja, amely a Szent Kapun keresztül, a Babel tornyának csúcsán álló templomnál végződött. A Szent Kapu, amelyről a város is nevét kapta, minden év őszen nyílt meg egyszer, amikor az istenszobrokat körmenetben vitték át rajta, utána ismét bezárták és befalazták.

Nyolc és fél km hosszú, kétszeres fal övezte körül a várost, amelynek nyolc kapuján át az istenekről elnevezett nyolc egyenes út vezetett, mindegyik a maga istenének templomához. Az utcák elrendezésében semmi gyakorlati szempont nem vezette a babyloniakat: a vallás volt a döntő tényező a város egész életében. A körmeneti utcákban, ahol a nehéz, dúsaranyozású istenszobrokat körülhordozták, hat méter szélességben, fehér mészkökcobokból készült kövezetet építettek, amelyet kétoldalt még más anyagból készült rózsaszínű csík fogott közre.

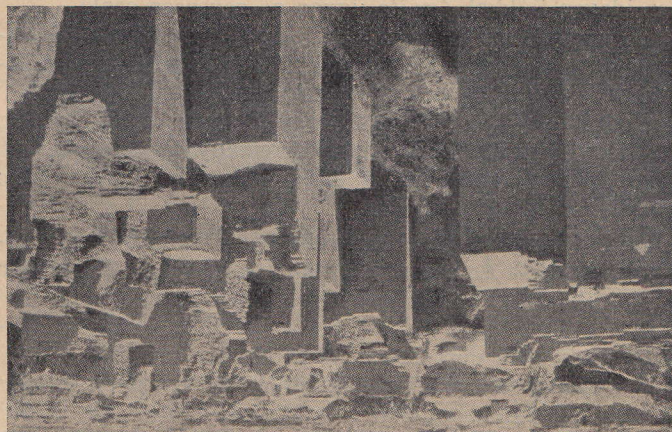
Bél isten főtemploma, a „Babel tornya”, mint egy mai felhőkarcoló, hét egymáson nyugvó emeletről nyúlt fel kilencven méter magasságba. Alapja, amely az egész óriási épületből egyedül maradt ránk, négyzet alakú volt, a hat emelet lejtősen, folyton kisebbedve emelkedett a csúcson álló 15 m magas, egyenes falú templomig.

A legpompásabb látképet észak felől nyújtotta Babylon. Innen, az Istar-kapun keresztül vonult be a király esténként a városba nyári kastélyából, ahová a nappali hőség elől menekült. A 9 m Istar kapun átvonulva, a királyi palota elé ért a menet. Ennek csúcsán épült Babylon egyik legnagyobb nevezetessége: Semirámis függő kertje. A palota legfelső emeletének téglából és mészkőből épült bolthajtásain terült el ez a, Kelet növényzetének minden gazdagságával berendezett kertcsoda, amelynek bonyolult vízvezetékrendszerét az ásatások teljes egészükben napfényre hozták.

K. L.

Ókori művészet csodálatos emléke.

Ami a Kelet királynőjéből megmaradt.

PUSZTAI SZÉL

Harangi László elbeszélése

Rudolf távolabb került a társaságtól, háttal volt a csárdaépületnek. A szél elfojtotta mögötte a zenét, elvitt minden hangot. Előtte ördögkereket vetett fel és portölcsért kavart.

Az áttetsző porfüggöny mögül meg egy szellemlovas vágatott feléje.

— Ohó!

Rodolf kiáltott és ki akart térni, de már úgyis késő lett volna. Csakhogy a lovas közvetlenül előtte megállt, mintha gyökeret vert volna a ló négy lába. A portölcsér is továtancolt, s a svájci fiú két kicsi, szúrós fekete szembe nézett. Pirosarcú suhanc nézett le rá a nyeregből, hallgatva, nyugodtan, figyelmesen.

Mi tagadás, kellemetlen volt ez a fesztelen tekintet. Rodolf nem szerette, ha megbámulják, szemügyre veszik amúgy alaposan, mint alkuban lévő állatot a vásáron. Megfutni nem akart éppen, kereste a módját a csendes visszavonulásnak.

Halkan zörrent valami Rodolf mellett. A magyar fiú lecsúszott a nyeregből. Akkor látszott meg csak, hogy milyen kis termetű. Legalább hét évvel fiatalabb Rodolfnál.

Egy pillanatig így gyalogosan nézegették egymást, aztán hogy, hogy nem, az egyiknek is megmozdult a keze, a másiknak is. Mindegyik csinált egy-egy tétova vargabetéut a kalapja irányába. Köszönés nem lett belőle, már tudniillik, amolyan rendes, igazi.

A magyar fiú szólalt meg először:

— Nézd a', komám! Ehun, e'! — és odanyújtotta a karikást az idegennek. Rodolf tétovázott, aztán a kezébe vette a furcsa szerszámot. A bojtár meg azalatt fürgén lehajolt és felvette azt a zörgő kis tárgyat, ami az előbb esett le észrevétlenül a svájci lábához.

Rodolf nem hederített rá. Az új feladat foglalta le egészen. Lovagolni éppen a mult évben tanult meg otthon, az hát nem olyan nagy mesterség, hanem ezt a cifranyelű jószágot ki akarta próbálni. Ellépett a pusztaság felé a tágasba. Látta, hogy a fiú nem ügyel most erre. Gyorsan megpöndörítette a szíjat. Halk sívítás volt rá a válasz, s neki gyors mozdulattal kellett kitérnie a saját ütése elől. A szíj ott zúgott el a füle mellett. Másodszor óvatosabban csinálta, de nagyobb erővel. Izmos karjának egész lendületét beleadta. Az ostor megint felsívított sziszegőn, csúfondárosan. Igazán olyan volt, mintha gúnyt űzne új urából. S a gúnyolódás volt az éppen, amit Rodolf legkevésbé tudott elviselni.

Most már a fiú is errefelé nézett és nevetett.

Rodolf arcát előntötte a vér. Azt ugyan már elfeledte, hogy hányszor űzte ő a mókáit a franciául hebegő, ügyetlen idegen fiúkkal. Órajta ugyan ne nevesen senki.

Ugy gondolta, hogy még az ő magas termete is túlalacsony így gyalogosan ehhez a kurtanyelű, hosszúsíjjas ostorhoz. Szó nélkül megindult a ló felé.

Rodolf csak akkor látta, hogy a lovon nincs nyereg. Mindegy. A nekiindulása olyan félremagyarázhatatlan volt, hogy most már fel kellett ülnie. Mégpedig karikással a kezében... egy idegen lóra.

Rodolf higgadt ésszel kinevette volna magát. Semmi értelme sem volt az egésznek, semmi fontossága. Senki sem kérte, hívta; senki sem nógatta. Visszamehetett volna szó nélkül a többihez. Mert az, hogy egy tömzsi, félvad, magyar parasztfiú nézi, igazán nem kötelez semmire.

S ugyanakkor, amikor a számító értelem ilyen világos logikájú, józan mondókát sugalmazott Rodolfnak, érezte, hogy a vére lobbot vet valami ismeretlen tűz forráságától. Érezte a napsütötte sárga végtelenséget, érezte a zavarta-

lan kék mennysátor titokzatos suhogását és azt a bolondos, hatalmas pusztai szelet, mely koronkint felpattan és bírkózva öleli át a világot, hogy magával ragadja tűzön, vízen át vak hatalommal.

Keze a ló nyakához ért, megmarkolta és nagyot lendített magán. Győzött. Fent ült az állat hátán. A ló még ugyanúgy állt szobormerevséggel és előre nézett.

A csikóbojtár csak állt nyugodtan, méltóságos figyelemmel. Várta, hogy mi következik.

Egyelőre azonban nem következett semmi. Ló és lovas, mintha csak megbénultak volna, úgy belemerevedtek a napsütésbe. Rodolf talán azt sem tudta, hogy karikás van a kezében. Királyi magasságban, elbódulva tornyosodott a végtelenbe iramló pusztaság felett. A szél meg-megzúdult körülötte, sárga homokkal verte a testét.

Sohasem érzett szilaj boldogság öntötte el. Belekapott a kantárszárba. Most már az ostor is meglódult:

— Hújrát, mágyár, hújrát!

S a szél továbbrohant a hirtelen feltörő zúgó kiáltással; a többi svájci is odabámult, azok is visszhangozták a kurjantást.

A megdicsőülés egy felséges pillanata volt ez. A többi ezután gyorsan, színtelenül játszódtott le. A ló megmozdult, a lovas megbillent. A karikás lehullott a porba. Rodolfnak éppen csak annyi lélekjelenléte volt, hogy gyorsan lesiklott a felszökkenő paripa hátáról. Talpával érte a földet és egy kis botladozás után meg is maradt a lábán.

A bojtár odalépett hozzá és átadta neki a pénztárcáját. Tömött, erős bőrtárca volt, nem csoda, hogy lehúzta a zsebet és kiesett az imént.

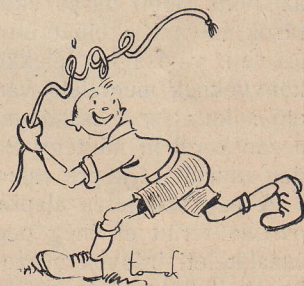
Rodolf úgy nézett rá, mintha most eszmélne fel valami bódulatból.

— No, szép kis eset! Ilyesmi sem történt meg még velem. Százötvenhét svájci frank és magyar pénzben még kilencvenhét pengő ötvennégy fillér (a pénzkészletét mindig pontosan számon tartotta a fejében). No, nézett volna az apám, ha táviratilag kellett volna pénzt kérnem hazulról. De hogy ezt észre nem vettem! Iyen szórakozottság!

Lehangoltan és elgondolkodva ment vissza a társasághoz. Ott harsány üdvözlőfogadta. A karikást senki sem vette észre az előbb, a kudarcából nem láttak semmit.

A cigány újra rázendített, Rodolf zavartan elfordult. Az az idegen, veszedelmes érzés újra mozgolódni kezdett benne. Messzebről kurjantást hozott a szél. Lobogó ingben, hosszúra eresztett karikással a kis csikós vágatott el mellette: a porfelhő aransugárba vonta, az ostora nagyokat durrogott, s a szél, az a bolondító, kemény hortobágyi szél, csipős nótákat füttyörésztett hozzá. Magyar lányok, legények ördögös gyors csárdásba kezdtek a csárda előtt, a katáng boszorkányos sebességgel gördült szanaszét a szállongó homokfelhőcskék alatt.

A vágató, forgó világban Svájc méltóságos, megkövült hegyóriásai merevedtek fel Rodolf képzeletében, az örök egyformaság, a tiszta, nyugodt rend őrszellemei, az egyforma magasságra nyírott fák, a pontos menetrenlek, a jól kiegyensúlyozott bankmérleg. És a svájci cserkész mélyen felsóhajtott. Aztán mintha álmából ébredne, lehajtott fejjel ballagott a többi után.

ŐSZI SZINEK

Meglepő és csodás a természet színpompája az őszi beköszöntése után. A fák fokozatosan barna és sárga ruhát öltenek. Némelyik igen hamar kezd, a tölgy viszont igen soká kitart és végül csak az örökzöldek maradnak. (Megfigyelési feladat!) Szerencsés évben hónapokig is áll az erdő megsárgult, aranyzínű lombjaival s csak lassan peregnek le a levelek, befedve az utakat is. Ez a „vénesszonyok nyarának“ csúfolt időszak a magyarországi

klima egyik legcsodásabb jelensége és sokszor jól november közepéig is eltart. Legszebb látványt az oly

parkok és erdők nyújtanak, melyekben sokféle, különböző fa-fajta képviselve van. Az aranyárgától rozsdavörösig minden színárnyalatot megtalálhatunk.

A cserkészéletben az őszi időszakot főként kirándulásokra és hike-okra lehet kitűnően felhasználni.

Még több örömet nyújtanak őszi erdei séták a fényképezőgéppel is felszerelt cserkésznek. A fák közé ferdén besütő napsugarak mesebeli megvilágítást adnak. Rezgő fények táncolnak a bokrokon, fatörzseken és a sárga levelek áttetszenek a szemközti fényben. A késő őszi hangulatot levegőben ársuhanó levelek, levelekkel befödött út, tó vagy pocsolyák érzékeltetik. Vigyáznunk kell az expozíció-időre. A nap már igen alacsonyan áll, tehát emiatt is jóval hosszabban kell megvilágítanunk, mint nyáron hasonló órákban. Emellett erdőrészetek meglepően sötétek. Itt a leggyakorlottabb fényképész is tévedhet. Pillanatfelvétel sűrű erdőben általában csak igen nagy fényerejű lencsével lehetséges, különben elő az állvánnyal és időfelvételt készítünk!

November eleje körül felkereshetjük a közeli temetőket is. Különösen régi, elhagyott temetőekben találunk sok megható, hálás témát. Felvételek fényvel szemben, hosszú árnyékokkal igen hangulatosak, persze ilyenkor védenünk kell a lencsét az egyenesen ráeső napsugaraktól. Szűrő nem feltétlenül szükséges, de néha igen hasznos felszerelési cikk. Kimondottan vörös levelek és rőt erdőrésznél panchromatikus filmmel is kísérletezhetünk, de ez igen kényes anyag és csak egészen haladott amatőrnek ajánlható!

Használjuk ki tehát az utolsó napfényes vasárnapokat és vigyünk haza legalább néhány szép őszi emléket!

Kunfalvi.

PROLÓG

Szülők, kedves közönség,
Mosolygó jó mamák;
Ezer gonddal bírkózó
Komoly cserkész apák,
Kiket összehozott ma
A közös cél s a hit,
Hogy a silány világon
Javítsunk valamit:

Üdvözöllek szívemből,
Legyünk ma egy család,
Amely magába rejti
Az új, a szebb hazát.

Ma nyilván meg itt a
Fájó magyar szívek
És a magyar a magyart

Itten ma értse meg!

Romok között bolyongunk,
Zászlóink sárosak.
Ijesztően feketednek
A kormos rom-falak.
Multunk sivár mezőin
Elhervadt a kalász,
Mosolygó erdeinkben
Farkas, sakál tanyáz.
A nap fájó mosollyal
Rója borus egünk!
Elégtávé torzult
Diadal-énekünk.

Multunk halott, de bennünk
Bízó erő feszül:

Hiszünk a szebb jövőben
Mi rendületlenül.

Szabad, magyar fiúknak
A mult nem börtönünk: —
A siralmak honából
Magasra feltörünk.

Apáink gondja, büja,
Megtört reményei
Erőforrás minékünk,
Új étellel teli!

A hősi vér, mely anyai
Csatákon ömle szét,
Nem veszhet el hiába:
Mi átvettük tüzet.

Mosolygó jó anyuskák,
Kemény, komoly apák!
Rom-éltetek fölött már
Épül az új világ.

Bennünk épül jövődönk.
Biztos talajon áll:
Minden magyar cserkész-szív
Szilárd szent sziklaszál.
Szívünk, fejünk és izmunk
Erőknek fészke lett
Isten mosolya fénylik
Minden munkánk felett.
S mit balszerencse elvett:
Kívója két karunk,
Mert Isten is akarja,
Amit mi akarunk!

Radványi Kálmán.

Szenzációs újdonság a Magyar Cserkész szerkesztésében! Amit mindig kívántunk s amiről annyit álmodoztunk, most megvalósult: a lap szerkesztőségébe aktív munkatársnak bevonult a Fiú. A rejtvényrovat vezetését, amelyet a Jamboreeig Tibor bá vállalt és amely két hónap óta gazdátlanul tengődött, teljes felelősséggel átvette a soproni 64-es „Szent Asztrik“ cserkészcsapat. A jövő számban közli majd a pontozások állását és máttól kezdve újra rendszeresen jönnek a rejtvények és megy a verseny az elsőségért. — A másik nagy újság, hogy a soproni 364. sz. „Scarbantia“ csapat elvállalta néhány számon át a lapnak gyakorlati cserkész tudományval való ellátását. Ebben a számban egy érdekes őszi hadijátékukat közöljük le; utána sorra jönnek majd azok a gyakorlati apróságok, amelyek a csapat életében eddig kitermelődtek. Ha ők leadták a tudományukat, más csapat veszi át tőlük a „praktikus cserkészlet“-rovatot és hozzá az ő sajátos kincseit. Kik vállalkoznak?

ÉJJELI GYAKORLAT

Nem az egész éjjeli, vagy féléjjeli nehéz, rengeteg akadályokkal teletfűzött gyakorlatra kell gondolni, hogy azoknak lefolyását fogom leírni, hanem egy, az esti órákban rendezett három és félórás kedves, de mindenesetre érdekfeszítő nyomkeresési versenyről szeretnék egyet-mást elmondani.

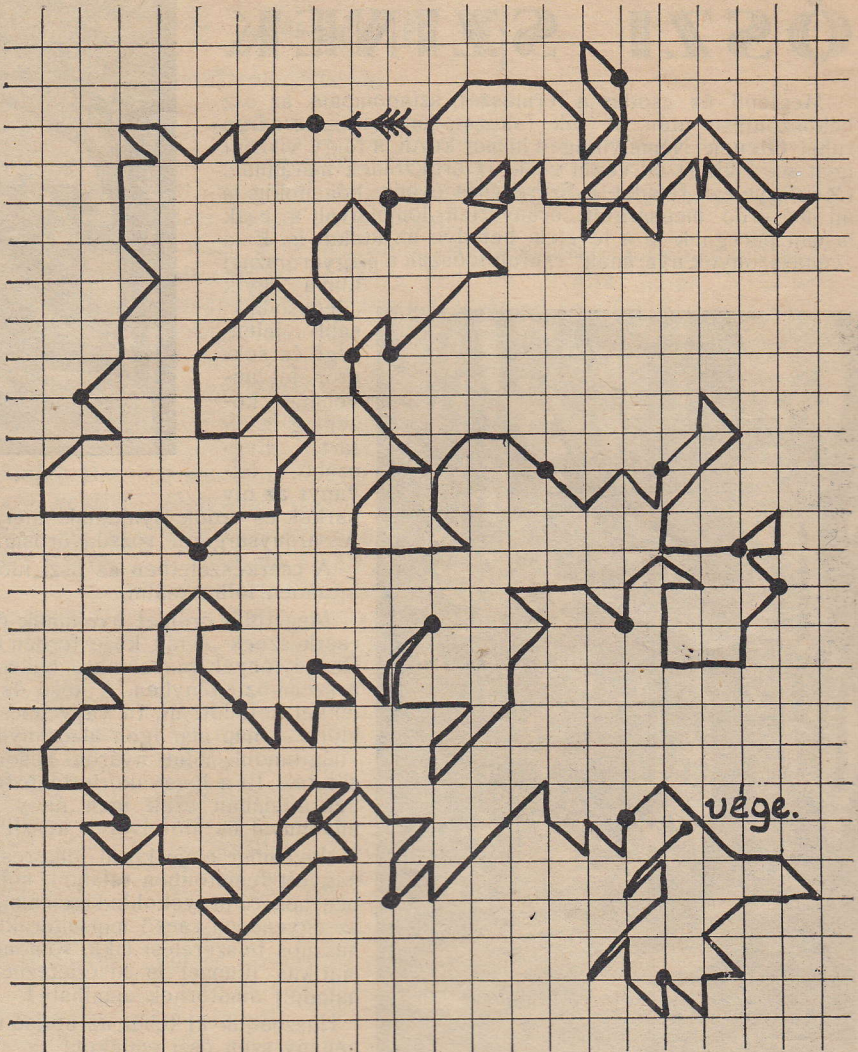
Nem kell kiválasztani a holdvilágos estéket, minél sötétebb van, annál érdekesebb a gyakorlat.

Kiteszünk az otthon hirdetőablájára már napokkal előbb egy szemafór-jelekből összeállított írást. Ebből megtudják a fiúk, hogy az őrök között nyomkeresési verseny lesz éjjel, továbbá, ha ügyesek, megsejthetik azt is, hogy az akadályok között ilyen írás is fog szerepelni. Megkezdődik az izgalmas készülődés. Tanulják a szemafór-jeladást, tisztoogatják a viharlámpákat, megszerzik a csapatszerződéstől a versenyőrök számára előírt felszereléseket és felkészülten várják a verseny napját.

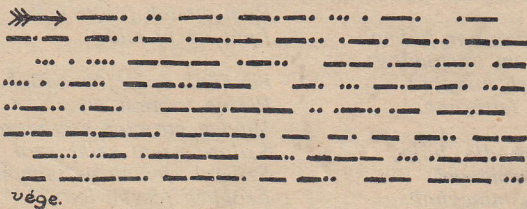
A gyülekezés őrönként történik egy megállapított városrészben külön-külön. Minden őr egy különcöt meneszt a kezdet előtt egy negyedórával az otthonba, ahol írásban találja már az indítás idejét és helyét: Menjetek a Szt. János kápolnához és jelentkezzetek pont fél 7 órakor X. döntőbírónál". Itt felszerelési vizsgálat, általános tájékoztató következik. Kézhezkapják az őrök a gépirással írt II. sz. utasítást, amely ekként hangzik: „Tyukody pajtás megsebesülten bujdosik a soproni erdőben. Most érkezett lóhalálában egy futár hozzám és jelentette, hogy még nem jutott el Károlymagaslat várába és Bécsből hozott fontos kémlelő jelentését Istók várkapitánynak, a muskétások vezérlő hadnagyának még nem adta át.

Élete nagy veszedelemben forog, mert Maxenpfutsch generális obester vezénylete alatt most érkezett meg az üldöző labanc armádia nemes Sopron városába.

Az erdőben dolgozó jobbágyok legutóbb ama nagy fánál látták pihenni Tyukody pajtásunkat, ahol a Scarbantiaról elnevezett cserkészszovagok szokták táborüzeiket körülülni. Keressétek meg és vezessétek el a vár öreg tornyába.” — Az őrök most egyszerre indulnak el, a döntőbírák kísérete mellett, hogy lámpafénynél keressék meg a nagy tölgyfát. Nem könnyű a helyzetük. Nehezen tudnak ráakadni a koromsötétben a fára, ahol mindegyikük szá-

1. ábra.

2. ábra.

mára egy szemafórszöveget találnak, rajzlagra írva és kiszögezve. (1. ábra. Megfejtés: — „Masodik oers menjen oet percig de nyugatra ahol voeroes ut kier az erdoe szelere es ott voeroes zaszlo helye alatt nyomot talal.”

Az őrök szétválnak és keresi mindegyik az utasítás által megnevezett helyet, ahol levelet találnak. A levél jól el van dugva a bokorban, egy fa tetején, vagy egy hatalmas gyümölcsösnek kerítésén valahol, vagy egy tóparton (lehet pléhdobozba zárni, súlyt reakötni és kötélen a vízbe eresztetni). A leveleket furfangos módon, egy sorsjegyes borítékba dugták az agyafúrt előkészítők. A levél tartalma: — „Labancokat láttam szemlélődni a környéken, jobb lesz biztonságosabb helyre menekülnöm. — Kunyhómat megtalálhatjátok, ha a Hatvan Ferenc úri kastélyáról (egyébként turistaház!) az Ketszepatához igyekeztek a sárgán jelzett út mentén. Ha pedig híveim, mire jöttök, a hó leesnek, akkor szánkóval a régi ródlipálya mentén is megtaláljátok rejtekhelyemet.”

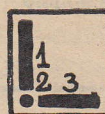
Könnyen észre lehet venni, hogy jó kuruc vitézünk a szánkópálya és a sárgajelzésű út kereszteződésénél rejtőzködik. A levél

körülírja a tartózkodási helyét, hogy körülményesebb legyen a keresése.

Az útkereszteződésnél a következő két rajzlagra írt szöveg várja a versenyzőket (2—3. ábra): „Nicsen a kurucnak sehol maradása! Fehér nyíak mutatják bujdosásom útját.” (A 2—4—6-ik sort fordítva kell olvasni a 2-ik ábrán.) Egy másik „morse-számírásos” tábla is ugyanazt a szöveget mutatja, mint az első. (A 3-ik ábrán: pont = 2; vonás = 3; szóköz: 1; mondatvég: 11.)

Rajzlapokból készült nyilak vezetik a sötét erdőn, árkon, ösvényen át az őröket a Daloshegyre. Természetesen itt sem találják bujdosó kurucunkat, hanem helyette a Dalosemléken ez az írás olvasható: „Hát mégsem találtok meg, jó kuruc véreim? Üldözőim innen is elzavarnak. Utolsó levelem ezer darabra tépém széjjel és a világ mind a négy tája felé szórám el, hogy az gaz labanc kezébe ne kerüljön írásom!”

A versenyzők itt kénytelenek a fákat kutatni, hogy a kis rajzlapdarabocskákat megtalálják. Az egyforma nagyságú kis la-

321221324132321222121321123113231
2231232122313232132123132311222121
22221333123221133123123212313221

233231222123113322331122321212221223221

2321133233122123221231323113312231312313123331

23323132311322212231233313221333122212332312221

333133112331312333123323131122222. Ugyanez a szöveg van a másik táblán is!

3. ábra.

pokon fölül szám látható, alul pedig a szétszaggatott szövegnek egy-két betűje:

O
A

1
FA

2
BE

16
NY

... stb.

„A Fáberrétre vivő piros úton egy padon várok.”

Nagy távolságot kellett befutniok, amíg végre a 2-ik padnál ráakadtak az őrsök Tyukody pajtásra. Most már örömujjongva

vitték a vállukon a sebesült katonát Károlymagaslat várába, ahol végre is átadhatta a fontos üzenetet Istók várkapitánynak.

Cserkészeink még ma is leírhatatlan lelkesedéssel mesélnék a nyomkeresési verseny csattanójáról, amikor ugyanis verseny végén felemtünk a Károlymagaslati kilátóra, összes lámpáinkkal kilavígtottuk azt. Alul a város ezer és ezer villanykörtéje csillogott a sötétben, odafönn a magasban cserkészcsoportok énekeltek a hűvös őszi szélben az örökszép kuruc nótát: „Te vagy a legény Tyukody pajtás . . .”

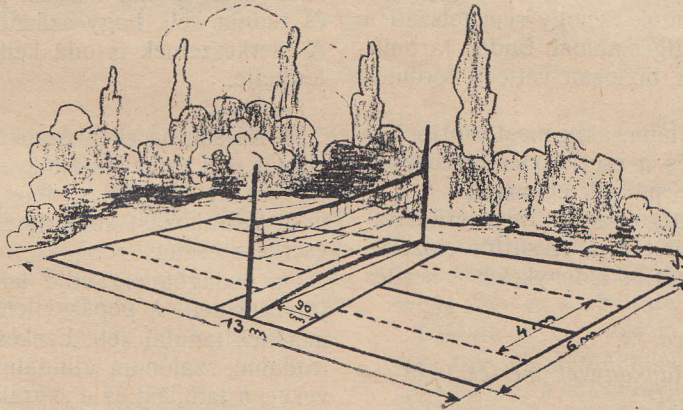
Horváth István 364-es st. Sopron.

Tenikoit, avagy a gyűrűtennisz

Elsőízben az angliai Jamboreen találkoztam ezzel a játékkal, amely nálunk ismeretlen, viszont Nyugaton praktikussága és olcsósága miatt nagy elterjedtségnek örvend. Kis helyen elfér, nem kell hozzá nagy előkészület vagy apparátus, mégis felér sportmozgás tekintetében sok más játékkal; lehet szépen játszani és művészeté fokozni. Gödöllőn ismét találkoztam vele. A tengerentúlról jött cserkésztestvéreink hosszú tengeri utazásuk alatt annyira megkedvelték ezt a tengeri hajókon nagyon divatos sportjátékot, hogy Gödöllőn is szívesen álltak fel egy-egy „game” eljátszására.

A lényege a játéknak az, hogy kifeszített háló felett egy kis gumikarikát dobálnak át a tennisz szabályai szerint. Kell hozzá fürgeség, sok ügyesség. Fejleszti a gyors határozóképességet, a „biztos kezét” és lábba lehet esni tőle egy-egy izgalmas verseny során, akár csak a tenisztől, vagy ping-pongtól. A szabályokat is sikerült megszerennem, elmondom nektek, próbáljátok ki az iskolaudvaron, vagy a tornateremben, esetleg otthon egy nagyobb szobában.

A gyűrűtennisz lényegében megegyezik a tenniszsel. Eltérés csak az, hogy a labdákat és a tenniszütőket egy kb. 20 cm átmérőjű tömör gumikarika pótolja. Előnye az, hogy kisebb területű pályát kíván és ennek sem kell lehangolva lennie. A másik előnye, hogy nagyon olcsó. A tenikoitgyűrű sportkereskedésben már 1.80 P-ért kapható. Más kiadás nincs is, mert két cserkészbotunk van, a középháló pedig el tud készülni a cserkészműhelyben is. Mindenütt lehet játszani, ahol 8—10 m hosszú és 4—6 m széles tér, vagy gyepek áll rendelkezésre. A pályát lehet mésszel vékonyan körülhúzni, aszerint, hogy ketten, vagy négyen játszanak. A kettes pálya hossza 13 m, szélessége 4 m. A négyes pálya hossza ugyanennyi, szélessége 6 m. Középen háló van kifeszítve, ettől jobbra és balra semleges terület van 90 cm. Ha a gyűrű ide esik, hibának számít, mintha pályán kívül esett volna. A pályaméreteket lehet módosítani a rendelkezésre álló hely nagysága szerint. A hálótartó oszlopok magassága 150 cm, a hálót úgy kell kifeszíteni, hogy legmélyebb

pontja ne legyen alacsonyabb 145 cm-nél. Szükség esetén a hálót megfelelő magasságban kifeszített vászonszalag is pótolhatja.

A játéknál a felek a gyűrűt a hálón át dobálják egymásnak. Mindenki igyekszik a gyűrűt a levegőben elkapni és úgy visszadobni, hogy az az ellenfél pályájának vonalán belül essék. Ha a gyűrű földet ér, annak a félnek számít hibának, akinek a területén leesett. Ha a pályán kívül esik le a gyűrű, a dobó fél hibája lesz. A gyűrű lesési helyének az a pont számít, ahol az először földet ért. A vonalra esett gyűrű úgy számít, mintha a vonalon belül esett volna, tehát a dobó fél előnye. Az elkapott gyűrűt azonnal vissza kell dojni, azt kézben tartani, vele szaladni, cselezni, fogást cserélni nem szabad. A gyűrűt egy kézzel kell elkapni, lehet jobb vagy bal kézzel, de a testet érintenie nem szabad. Ellenkező esetben a kapó fél hibájának számít. — Mind az adogatásnál, mind a visszadobásnál a gyűrűt vállmagasságon alul kell eldobni s az eldobott gyűrűnek felfelé irányuló röppályát kell adni. Dobás közben a kéznek nem szabad a háló fölé kerülnie, azt keresztelni vagy megérintenie. Dobás közben a semleges térre, vagy vonalra lépni tilos és az hibának számít. A játék menete azonos a tenniszjátékkal, van benne adogatás, visszaütés. Ugyanaz a számítás is. Az adogatás az alapvonal mögött törté-

nik. Az adogatás által adott gyűrűnek egy síkban kell repülnie, nem szabad röptében ingadoznia, vagy lapjával pörögnie. Ha négyes játéknál a gyűrűhöz mindkét játékos hozzáér, ez nekik hibának számít. Ha a gyűrűhöz egy játékos hozzáér, anélkül, hogy azt elkapta volna, bárhova esik is, a dobó részére előnyt jelent.

Akkor lesz szép a játék, ha a gyűrűt gyors, erős és éles helyezéssel dobják a játékosok. Az ellenfél megfelelő gyors helyezéssel igyekszik a gyűrűt elfogását biztosítani. A gyűrűnek lapjával való pergetése a játékot nehezíti, szépségét rontja és nagy mértékben lassítja.

Dr. Vida Vilmos.

EMLEKEZÉS

Kotzián Vilmos, a 321. „Szent Család” cserkészcsoport parancsnoka, a 1. cserkészkerület főtáborának halála évfordulójára.

Kihűlt a kéz. Ó, mennyi álom,
Ó, mennyi drága látomány
Épült mesés, csodás valóvá
E munkás férfikéz nyomán.
Ó, mennyi áldott nagy melegség,
Szírmot bontó lélek-virág
Szökött szívünkbe észrevétlen
E forró, drága kézen át.

Kihűlt a szív. Ó, hogy szeretted
A vig gyermek-világokat.
Minden kis vágyuk leste, várta...

És minden apró álmutak
Magába zárta drága kincsként
S őrizte minden vész között,
Hogy hófehér maradjon mind-mind
Ezernyi átkos bűn fölött.

Megtört a szem... Lelkének tükre
Bezárult halkan, csendesesen.
Bizó mosollyal, gyermekhittel
Nem néz belé már senkisé.
Halk csendülését drága hangja
Nem mond már annyi szép mesét...

Küzdöknek messze célt mutatni
Nem nyújtja már többé kezét...

Mégis: nem halt meg. Nem repült el
Közülünk mindörökre Ó,
Forró lelkének biztatását
Érzi majd minden kétkedő.
Híven kíséri lépteinket,
Vigyázza majd az álmutakat
S az Urnak zsámolyára rakja
A szép lélek-virágokat.

Lévay Alajos.

A REJTÉLYES IRODALMI SZALÓN

Kritikus nap volt az október elseje. Első csapatgyűlés, amelyen az újoncok is résztvehettek. Ilyenkor mindig egy tanulságos történetet szoktam a fiúknak meseformájában elmondani. Akkor azonban nem támadt semmi ötletem. Álltam az autóbusz-megállónál fáradtan, téma nélkül. Szinte láttam a sok tágrányílt, meseváró szemét. Újságot vettem. Hátha találok valamit, amiből tanulságot szerezhetek a fiúknak. Megjött az autóbusz. Sarokba ültem és olvastam. Tele rossz hírrel, nagyon csunya volt az újság. Csüggedten hajtottam át már az utolsó lapot is, mikor a következő hirdetés vonta magára a figyelmemet:

Első Magyar Ötletkölcsönző, Könyvkompresszor és Töményregény kiadóvállalat. Cserkészeknek és sofföröknek lényeges árkedvezmény! Cím: Menkü-u. 13. Jelige: Kellemezt a hasznossal!

— Furcsa, igen furcsa — dadogtam magamban, de a következő pillanatban már leszálltam az autóbusról és egy taxiba vágtam magam. A sofför sejtelmesen mosolygott, amikor bemondtam a Ménkü-utcai címet. Rámcsapta az ajtót. Motorberregés, dudálás és én már rohantam éppen ellenkező irányban az otthonomtól. Sehogy sem tetszett a dolog, de ha már elkezdtem, végigcsinálom. Budán jártunk, girbe-görbe utcákban. A sofför biztosan vette a fordulókat. Gyakran járhatott erre.

Eszembe jutottak megint a fiaim, akik most kint a Városligetben csupa szeretetből és a cserkésztestvériség kidomborítására, biztosan tönkre püfölik egymást.

Nagyot zökkent az autó, csikorgott a fék. Egyszerű deszkakerítés előtt álltunk meg. Sötét volt. A sofför előzékenyen felcsavarta a kereső lámpát és a fénykévét a kerítés kapujára irányította.

Menkü-utca 13.

Irodalmi szalon. Regények, tankönyvek mérték után készülnek.

Bejárat csak autónjáróknak!

Gyalogosok a hátsó kapun közlekedjenek!

Belépés előtt tessék dudálni!

A sofföröm máris dudált. Mély dudálás volt rá a felet. Az ajtó mintha gombnyomásra pattant volna fel. Nem láttam semmit. Egyrészt, mert sötét volt, másrészt, mert nem volt mit látni. Üres, elhagyott telek volt. Megindultam bizonytalan léptekkel. Egyszerre csak valahonnan a pincéből motorberregést hallottam. Felgyulladt egy vasdarura erősített reflektor és egy megafón kezdett bömbölni: „Tessék a fénykéve után menni!”

Ugy mentem a fénykéve után, mint a főhős a színpa-

don. A motorberregést már egészen közel hallottam. A fény kialudt, újabb dudálás, majd kinyílt egy ajtó.

Fantasztikus kép tárult a szemem elé. Hatalmas földalatti terem közepén, irgalmatlanul puffogó motorbiciklin egy alak kuporgott. Nem tudtam jól megfigyelni őt, mert a terem egyetlen lámpáját, a motorbicikli kékfényű reflektorját rám irányította. Lassan szoktam csak meg a világitást. A fal körüli polcok fantasztikus szerszámokkal, alkatrészekkel és főleg könyvekkel voltak tele. A leeresztett autózsemüvegű férfiú hatalmas megafónhangján megszólalt:

— Doktor Tütü Táti vagyok.

— Örvendek.

— Tessék helyet foglalni és a mikrofonba beszélni! — A kapcsoló-táblákkal, autótülkökkel felszerelt asztala előtt kopott, viharvert karosszéria állt, abba mutatott helyet.

— Örvendek — mondtam mégegyszer a mikrofonba.

— Én is örvendek. Egyrészt, mert cserkész, másrészt, mert lépést tart száguldó korunkkal és autón jött.

— De kérem, én azért jöttem...

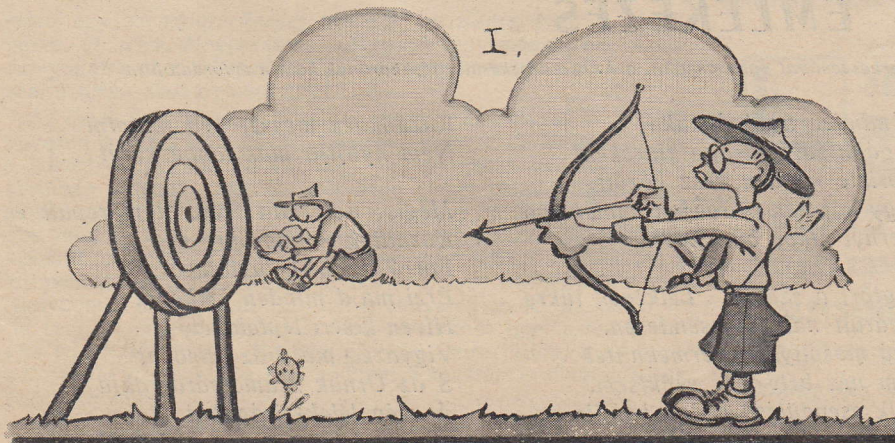
— Csak semmi beszéd. Mindent tudok. Ön pedagógus és tudnia kell, hogy századunk férfítípusa a sofförtípus. A cserkésznek is oda kell hatnia, hogy ezt a típust ki-termelje.

— De...

— Kérem, ne ellenkezzék! A mai kor embere nem tudja magát sem a munkájának, sem szórakozásainak száz százalékig átadni. Nincs ideje hozzá. Ezért kell úgy munkát, mint szórakozást komprimálni. Vegyük például egy diák-cserkész esetét.

Őn pedagógus. Tudja tehát azt, hogy a gyermekeknek játszani kell. A papák ellenben azt mondják, hogy a csemetének tanulni kell. Ezeket az ellentéteket hivatott az én irodalmi szalonom áthidalni. Megreformálom a tankönyveket: a tanulást és a szórakozást egyesülítem. Most dolgozom éppen egybe a „Liber Sextit” és a „Grant kapitány gyermekeit”. Természetesen, mindegyikből csak a legizgalmasabb részeket veszem át. Kívülről szabályos tankönyvek ezek, de belül az ifjúsági irodalom remekeinek legizgalmasabb fejezetei sorakoznak. Látja ezt a német nyelvtant? Belekomprimálva „A hordó titka”, szenzációs detektívregény. Nézze csak: gyenge igeragozás, ich lernte, du lerntest, er lernte — és rögtön utána folytatódik Mr. Croumplee, a mesterdetektív izgalmas üldözési jelenete az ebédlőszekrény háta mögött. És mire az erős igék konjunktívusához érünk, Mr. Croumplee zseniális fogással nyakon is csípte már a bagariabőrű nagy Ismeretlent. — Itt egy algebra, egybedolgozva a legszentimentálisabb Courths Mahler regénnyel, minden VI.-osnak fő öröme; ezt az oknyomozó történetet Ady-versek és bajuszapolási kozmetikai tanácsok teszik élvezhetővé; a francia irodalom kis tükrét pedig Dandy Oliver emlékiratai avatják irodalmi értékű tankönyvvé.

Veszti észre a páratlanul zseniális eszmét? A diák félszemével az unalmas, kiállhatatlan tanszöveget nézi és hogy egészséges undorítását csillapítsa, a másik szemével az egybekapcsolt irodalmi műremek élvezetébe merül, közben átlag ötpercenként fel-felpislant a tanár úr felé, hogy a lázas figyelés látszatát egy pillanatra se veszítse el. Mennyi átaludott, pótolhatatlan percet mentünk meg így a magyar ifjúság számára!

Modern Tell Vilmos. Kis Szunyog céloz és 16.

Nézze azt a másik polcot; nem azt hé, hanem a másik ballába irányában állót! Az, az, igen! Nos, ezek a jövő iparos ifjúságának nélkülözhetetlen könyvsorozatai. Ott van pl. Tohonya Pál: „Mit tegyek, ha a mester a fületem húzza?” című, újfajta meglátásokkal telezsúfolt szakműve, mellette tanonciskolai tankönyvek, elsőrendű cserkészregényekkel és kiképzési könyvekkel komprimálva; azok a píroskötésű, halálfejes, kalapácsos, akasztófás kötetek pedig a szakszervezeti gyűlések és titkos kommunista összejövetelek unalmas smoncáin segítik át a cserkésztanoncot, mert míg mindenki azt hiszi a táblájuk után, hogy világfelforgató eszmékkel telítik a gyerek lelkét, ugyanakkor bent May Károly uti kalandjai mosolyognak az olvasóra.

A Jamboreera külön internacionális cserkészregényeket hoztam forgalomba, amelyeket egyformán olvashat valamennyi nemzet cserkésze. Nem látta őket? Ó, elmaradott férfiú! És ön akarja nevelni hazánk ifjúságát?

Apropó! A napokban került a kezembe a Jamboree-szótár. Azt írja az a monoklis cserkész úr a szótár elején:

„Mikor ezt a szótárt a kezébe veszed, bizonyára azzal a szándékkal teszed, hogy azokkal a külföldi cserkésztestvéreiddel, akik a negyedik nemzetközi világtáborozásra hazádba érkeznek, közvetlenebbül beszélgethess.“ — Ez gyönyörű! A legfontosabb és a cserkészszóhasználatnál leggyakrabban előforduló szavak mégis hiányoznak. Csak néhányat említek:

átcsúszni	bliccelni	coka	diri
behúzni	cidri	daci	drukkolni

exkuzálni
elvágódni
halandzsa
hasalni
hirig

intő
kámfort ját-
szani
lecsúszni
lazsálni

magolni
mázli
meglógni
pech
pikkelni

pótvizsga
pupák
róvó
staubolni
stréber

Jó lett volna néhány rövid — valamennyi diákcserkész érdeklő — egyszerű mondatot valamennyi nyelvre lefordítva közölni, hogy a cserkésztestvériség jobban érvényesülhessen. Például:

A cserkész magol. A tanár pikkal. A stréber jelest kapott. A diri elvágja a peches mukikat. A diák drukkol. Elvert az apám. Van egy cigid. Tök az adut. A pótvizsgán átcsúsztam. Éljen a Jamboree!

— Nem nagyszerű ez, uram?

— Igen, de... — És türelmetlenül az órára tem.

— De még nagyszerűbb a töményregény — folytatta hévvel dr. Tütü Tati —. Ennek az az előnye, hogy kisterjedelmű, könnyen elrejtethető a szótárban és egy

unalmas német órán kiolvasható, sőt, néha a tanárra is lehet figyelni.

— Hhm — köhintetem türelmetlenül, egész közel hajolva a mikrofonhoz úgy, hogy a megafón nagyot recsent.

— Különböző ezekre majd alkalmilag visszatérek. Addig is fogadja legbarátságosabb dudálásomat, kapcsoljon a negyedekre és száguldjon a fiaihoz.

Dudáltam, kapcsoltam és száguldottam. A gyűlésen pedig, amelyikről majdnem „lecsúsztam“, kalandomat titokként őrizve, a második törvényről beszéltem: „A cserkész híven teljesíti kötelességét“.

Kraxli.

KÜLFÖLDI VISSZHANG

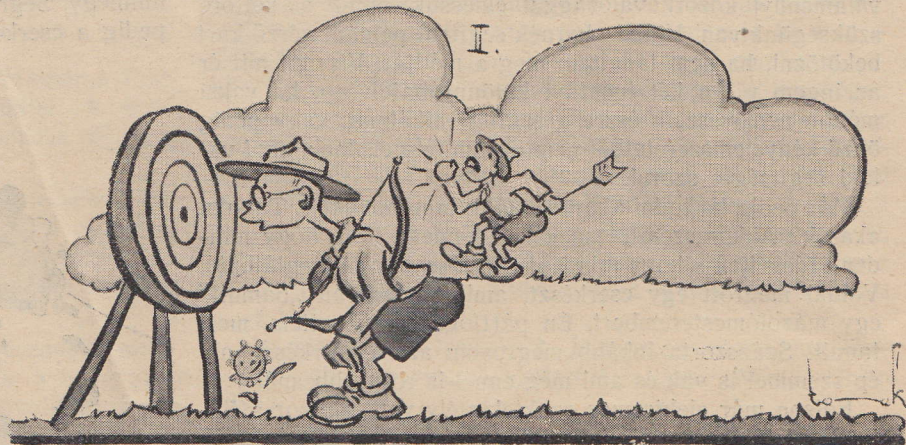
M. N. Kagalkar, hindu cserkészdelegátus, a testnevelési főiskola tanára Amraoti-ban: „Kedves Doctor! Hogy szeretlek mindkettőtöket! Sohasem fogom elfeledni a ti boldog s megszengett társaságotokat. Nem tudom, hogy miért szeretlek benneteket annyira. Ahogy rátok emlékezem, igazán könnyeztem, hogy mi már nehezen fogunk találkozni többet. Ha így is van, legalább elküldöm fényképemet s te meg bizonyára leszel szíves elküldeni a tiédet.

Mondd meg népednek, hogy sohasem fogjuk elfeledni a magyarországi boldog napokat. Csak egy, vagy két emberrel kötöttem barátságot Magyarországon, de ezek legjobb barátok, melyeket csak valaha szereztem.

Légy szíves és írd nekem háromhavonkint legalább. Add át legjobb kívánságaimat feleségednek, aki úgy szeret téged és gondodat viseli idős korodban. Kérlek, hogy a fényképet otthoni címemre küldd. Nem tudom írásban kifejezni, hogyan érzek irántad. Én barátaimmal meglátogattam Bécsset, Prágát, Berlint, Londont. Most még Párisba megyünk, aztán októberben visszatérünk Indiába. Voltam nálad a kórházban elutazásunk napján, hogy lássalak, de nem voltál már ott. Őszinte híved Kagalkar.

Jack Walker. (Ez is felnőtt fiú, azt hiszem gyári hivatalnok.) Bedworth. „Először is. hadd köszönjem meg megegyeszer azt a pompásan eltöltött időt, mellyel te, meg néped megajándékozott engem. Biztosítalak, hogy sohasem fo-

gom elfeledni azt a nagyszerű vendégszeretetet, amíg csak élek. Néha felébredek és azt hiszem, hogy csak álmodtam az egészet, olyan nagyszerű volt. A barátaim ideát Angliában kérdezzetek, hogy hogyan töltöttem a szünidőt, persze azt felelem nekik, hogy ha el akarnék mondani mindent, amit kellene, hát sohasem hagyhatnám abba a beszédet. Köszönöm megegyeszer, hogy ilyen jó mulatságot szereztetek nekem. Valamikor leszek abban a helyzetben, hogy viszonzni tudom majd. Meg kell valanom, sirtam, mikor elváltunk egymástól.”

Repül a hegyes nyíl, ki tudja, hol áll meg...

EDISON, MINT KISFIÚ

legkevesebb sem volt milliomos. Sőt ellenkezőleg, igen-igen szegény kisember volt. És már az is előléptetés volt számára, amikor megengedték neki, hogy a vonatokon afféle kifutófiúi minőségben utazgathasson. Friss vizet, gyümölcsöt, újságot hozott föl az utasoknak, amiért aztán „leesett“ egy-két cent. Ennek fejében magaszerezte új hírekkel kedveskedett megbízóinak, majd később egész kis nyomdát rendezett be magának. Ezen — a távirászmérőseitől összeszedett hírekből — külön kis lapot kalapált össze éjszakánként és az ébredező, unatkozó pasasérok-nak olcsón eladogatta.

Ebben a mozgalmas állásában adott neki alkalmat a jó Isten, hogy életrevalósága révén újra följebb tornássza magát a megélhetés sűrűfokú lajtorjáján. — Viharos, felhőszakadásos éjszaka után kisebb folyó partján megállott a vonatuk, mert a vasúti hidat a rohanó ár elragadta. A tulsó parton egy szembejövő szerelvény vesztegelt. A vonatszemélyzet és az utasok szerettek volna egymással szót váltani, de a folyam zúgása minden emberi hangot elnyelt. Ekkor odaugrott a kis boy, Edison (valószínűleg nyomdafestéktől maszatos kézzel!) és kijelentette, hogy megkísérli az üzenet leadását. A többség kinevette, de a kisöreg elővette a sípját és hosszabb-rövidebb füttyjeleket rikoltott bele a vad bömbölésbe. Egyszer... kétszer... háromszor... tízszer. És akkor... odaátról egész tisztán, ércesen felelet érkezett. A tulsó vonat vezetője ugyanis végre észbekapott, hogy a váltakozó síphangok tulajdonképpen a Morze-távíró jeleinek felelnek meg és lelkendezve adta meg a „Megértettem!“ jelét. Most aztán már megindulhatott a beszélgetés, mindenestre lassan, le — biztosan.

— Jó vicc! — mondd erre te, — nálunk ezt minden zöldfülű mufurc tudja! — Csakhogy, kis komám, más valamit tudni és megint más kitalálni. És azért kitalálni, hogy másokon segíthessünk...

A kis Edisons persze megdicsérték az életrevaló ötletért és azontúl mint távirászt alkalmazták a vasútnál, ami lényeges javulást jelentett számára anyagi helyzetében. Itt került először hivatásszerűleg elektromoskészülék közelébe és bizonyára már itt, a gyengeáramú Morze-gép mellett is 30.000 Voltos feszültségről álmodozott s a vezetékekkel sűrűn telerakott oszlopok alatt dróttalan távíratorzáson törte a fejét.

Hanem tulajdonképpen nem is Edison-ról akartam beszélni, hanem arról a kurta cserkész-törvényről, amely úgy szól, hogy a cserkész ahol tud, segít. Ebben az a hárombetűs „tud“ szócska kettős értelemben szerepel. Jelenti ugyanis a tudást, mint képességet és mint lehetőséget. És ahhoz, hogy ezt a törvényt, amely talán a legfontosabb valamennyi között, valósággal élhessük, mind a kettőre szükségünk van. Hiába akarnék segíteni, például vérző kart bekötözni, ha nem tanultam meg a módját. Viszont mit ér az ingem ujján két tucatnyi különpróbajelvény, ha vaksi módon nem veszem észre a segítséi alkalmat, vagy pedig önző kényelemszeretetből nem ugrom oda elsőnek, ahol valaki segítségre szorul.

Már pedig ha tudni akarok: előbb tanulnom kell. Tanulni akarok? Akkor szemfülesnek kell lennem. Kell, hogy minden érdekeljen s hogy mindent meglássak, ami meglátható. Valaki megrótt egy cserkészt, amiért az utcán „bámult“ egy mázoló-mesterembert. Én pártfogásomba vettem, mert tanult. Százszorta inkább megrovom azt a cserkészt, aki ép szemmel is vak és ami még ennél is rosszabb, málé.

Edison már elektromos szaktekintély volt, amikor a fiatal Ford tájékoztatta a gázmotorral folytatott kísérleteiről. A nagy „villamos“ feszült figyelemmel hallgatta és kér-

dezte a nagy jövőt ígérő mérnököt és már akkor biztosította róla, hogy bármilyen megmérhetetlenek az elektromosság kilátásai, bizonyos téreken a robbanógáz-motort nem bírja kiszorítani. Jó barátok is maradtak mindvégig. És érdeklődéssel kísérték egymás munkáját.

Érdeklődjünk tehát mi is minden iránt: sohasem lehet tudni, mikor látjuk hasznát. És ami még ennél is fontosabb a cserkésznek: hogy mikor használhatom fel tudásomat mások megsegítésére. De amikor tanulunk, egyszerre csak keveset markoljunk. Amiből próbázunk, azt tudjuk egészen jól. Ne hiúságból gyűjtögessük a jelvényeket. A Jamboreen sokan riadtan szabadkoztak, amikor számon akartuk kérni azt a tudást, amit az ingük jobb ujjá kérkedve hirdetett. — Ja, kérem, annyira nem tudom! — De hol akkor az egyeneslelkűség?

Aki tanulni akar, ne resteljen kérdezni. Utcasaprótól is lehet tanulni. Csak próbálj meg például egy nyírfaseprűt úgy megkötni, mint ők!

A jelszó tehát: nyitott szem, nyitott fül, nyitott száj, nyitott ész!

És nyitott szív! És önmagára utolsó sorban gondolás. A nyomorúság már sok leleményességet kipréselt az emberek közül. Csak legutóbb is olvastam, hogy a szerencsétlenül járt, élve eltemetett solymári bányászok a hónap alatt szárfittották átázott gyufájukat. A cserkészből nem a nyomorúság csíhol ötletet, hanem a segíteni akarás (no, meg az igénytelenség, a takarékoság!).

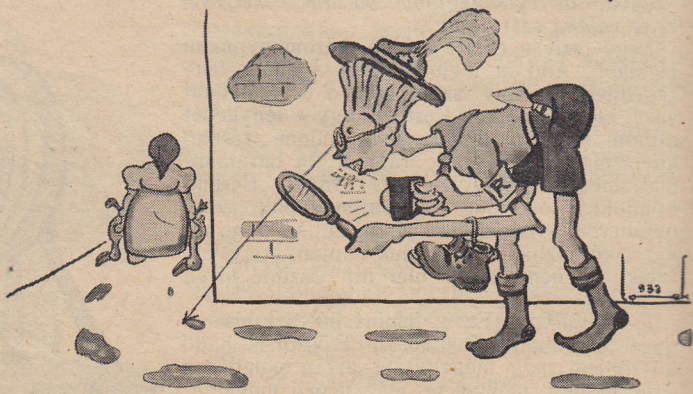
Bár a jöttet önmagában hordja legméltóbb jutalmát, nekünk még ebben is önzetleneknek illik lennünk. Ne én, X. Y., cselekedjem a jót, hanem „a cserkész“! Ha nem tudunk megszökni a dicséret elől, hársítuk azt egész természetességgel a mozgalomra. Aminthogy igaz is! A Jamboreen történt, hogy a hirtelen kerekedett eső idősebb, minisztériumbeli urat kergetett a szállásunkra éjszakázni. Szegény, fájó merengéssel nézgette lefekvés előtt fülig sáros sárga cipőjét... Amúgyis hamarabb keltünk, kettesben ragyogóra tisztogattuk és az ágya elé készítettük a lábtyűket. Több volt benne a tréfa, mint a jöttet. De vendégünk később egészen lesujtva ismételtette: „Ezt már mégsem tételeztem föl a cserkészekről!“

Pajtás, tegyük irattárba a kényelemszeretetet! Közöttünk nincs helye. De nincs az álszeméremnek sem. Hányszor tart vissza bennünket a segítéstől a sátán, azt súgva a füünkbe: Mit szólnak hozzá az emberek?! — Hát bennünket, ugye öcskös, csak az érdekel, hogy mit szól hozzá az Ur és a lelkiismeretünk. A többi meglehetősen smafu!

Gyakoroljuk a napi jótettet! Egyre nagyobb gyakorlattal és hozzáértéssel. És ne bontsuk ki lázas sietséggel a nyakkendőnk csomóját mindjárt az első jöttet után. Hanem bogozottan hagyjuk még a szekrényben is.

És ne feledjük, hogy segítség és napi jöttet még nem mindegy. Segíteni kell kutyakötelességből is. A napi jöttet pedig a cserkész nagyúri — ráadása.

Velösy Elek.

Felvesszük az elejtett fonalat

A Jamboree szétdobálta népemet. Gabiék a törzscsapatban kaptak beosztást. Egész nap keményen dolgoztak mindennapi tábori kenyérükért. Szívesen álltak őrségen, segítettek a konyhán, az elosztásnál és vidáman álltak az altáborba tartozó angolok rendelkezésére. Pali és társai a szórakozási rajban szórakoztak, helyesebben apró-cseprő szolgálataikkal azon voltak, hogy az egész tábor feltartóztatlanul kimeríthesse a Jamboree szórakozásainak nagy tartályát. Gézácska és Bödön emberkéi pedig a Tábori Ujság igavonó népe volt. Nap mind nap rótták a nagy távolságokat arcukon a firkászok örök mosolyával, ereikben fáradhatatlanságával és mint szorgalmas kicsi ember-méhek gyűjtötték nekünk az anyagot, eseményeket, képeket, rajzokat, gyakorlati dolgokat, emlékeket — ajándékba, vagy ha kellett change árán. Nagy hajsza volt mindannyiunk számára a Jamboree, szép és felejthetetlen hajsza, ezért bármennyire szeretünk volna, egyetlen egyszer sem tudtunk még rövid félórászkára sem összejönni és egy-egy nótával, élmény elmesélésével igazolni együvértartásunkat, pedig mielőtt ez a szétdobáltságunk előállt volna, erősen ígértük, hogy másodnaponként összejövünk.

Örültünk, ha nekünk, firkászoknak volt esténként néhány szabad, olyan egésznapos számvételre alkalmas pillanatunk. Ezek egyikén mesélte Tökés Puci:

— Találkoztam Dudival, éppen csak hogy köszöntöttük egymást. Ugy elrohant mellettem, mint a gép. Azt mondta, sok dolga van. Pedig szerettem volna megkérdezni tőle, hogy és mint megy a népünk sora.

Egyszerre többen kértek erre szót.

A Paliéknak is új barátaik vannak. A Mészáros Pisti nem akarta megmutatni, mit kapott a szíámitól. A Józsi szerepelt a mikrofon előtt és meg sem mondta előzőleg nekünk.

Alig tudtam háborgó, méltatlankodó népem lecsillapítani. Sok dolguk van most testvéreinknek odaát, a rengeteg új benyomás bizonyára leköti őket, de azért csak úgy szeretnek benneteket, mint békében a Jamboree előtt. S hátha bennetek is van hiba?!

Aztán lefűjták az aznapi életet és az egésznapos munkában megfáradt fiúkat gyorsan elnyomta a buzgóság. Ilyenkor szoktam kiadni rendelkezéseimet a következő napra. Az én Bödönöm is szépen meghallgatott, aztán a tizenhét évesek kedves komolykodásával csak annyit mondott:

— Én félek, hogy népünk nagyon elszokik egymástól.

— Várjuk meg a végét — mondtam és küldtem lefeküdni.

De azért másnap, mihelyt tehettem, átnéztem másfelé szórt emberkéimhez. Azok éppen sorosok voltak a szolgálatban, de a mosoly, amellyel fogadtak, csak felmelegített a szívem körül.

— Mi újság, fiúk?

Mind nagyon jól érezte magát, mind boldog volt, hogy tagja lehetett a Jamboreenak, még a torzonborz, komor-képű Iván is feltűnően fürge volt.

Minden nagyon szépen megy, csak...

— Mi az a csak?

Találkoztunk a Kovács Misivel, azt mondta, hogy az ő szomszédjaik, mármint a firkászoké, csendesebb fiúk, mint mi vagyunk. A Lajcsi meg azt mondta, az ő öve, amit a finnektől szerzett, szebb, mint a Józsiaké, pedig az lengyel. S folyton hengegnek, hogy őelöttük minden ajtó megnyílik, pedig nincs is a táborban ajtó, hacsak nem a sátorlebernyeget nézik annak.

De fiúk, mikor szűntök meg végre a panaszkodásaitokkal?! Inkább kioktatlak a legfrissebb csomókötési

tudományomra, amit a csokoládéképű egyiptomtól sajtítottam el. Jó lesz?!

*

Aztán csak elmúlt szépen a Jamboree és megbontották a sátrakat, az üzletvárost, meg mindent, amit építettek és mi mindnyájan hazaballagtunk, hogy ki hűs vizek között, ki hűs fák alatt, vagy szobában pihenje ki a fáradalmakat, mert két-három hét és jön az új munka, a magyar fiú igazi feladata, a szürke mindennapok kötelességei. Népem újrajelentkezett felvételért a csapatba, csak Szilus maradt el, három esztendeje kenyeresem minden csibész-ségben, mert őt a soproni katonaiskolába vették fel. Első összejövételünket is kiírtuk a hirdetőtáblára. A jelzett időben mind egy szálig ott is voltak a régi legénykék. De az összejövél csak nem úgy ment, mint azelőtt, az a parázs testvérkedés, az a tűzön vízen egymásért lelkesedés most hiányzott.

Hát mégis igaz lenne? A Jamboreen csakugyan elhidegült volna egymástól szétszórt népem? Nem, az nem lehet!

De azért nem firtattam a dolgot. Nem jó az esetleges hegedő sebecskéket felszaggatni.

Naplemente.

— Fióák, vasárnap reggel egésznapos étellel jelenünk meg a Krisztiná téren — mondtam nekik a végén. — Remélem, mindnyáján ott lesztek!

Ott is voltak. Utunk a Nagykevényre vezetett. Eleivel akadozva ment a nótázás, de aztán előkotorásztuk a régi, testvériséget olajozó dalokat. A beszélgetés is dőcögött, de az iskola, meg cserkészmultunk, táboraink, kirándulásaink — két régi szép beszéd tárgy, — megindította a nyelveket. Délután az ürömi falnál hadijátékot rendeztünk. A tövises bozótban el is szakadt szerencsésen a jobbik ingem, de megérte. Miki és Misi és Gabi és Bődön és a többi mind újra megtalálta egymást. Evés közben megint egymást kínálgattuk legfi-

Kilátás a sátorból.

nomabb falatjainkból, sietve nyújtottuk kulacsunk, ha a másiknak elfogyott már a vize és szomjas volt, segítettünk a Dudinak, aki nagyon csúszott az avarban és mikor vidám trappban, hangos nótaszóval az ajkunkon hazafelé tartottunk az alkonyatban, már nem volt köztünk szórakozási ember és törzscsapatbeli, meg firkász, hanem mind a régi, közös célú, egyívású nép volt. Az egymás bírálata elmaradt, így a Jamboree mindig gyönyörű emlék maradt számunkra.

Mikor az én Bődönöm elbúcsúzott tőlem, egymás

szemébe mosolyogtunk és megértettük egymást: Idejében és jól vettük fel az elejtett fonalat.

Dénes Tibor.

ŐRSVEZETŐKNEK

Rovatvezető: Balla Dezső.

Őrsi tervezések.

Együtt ül az őrs. Csend van. Az esti szürkület sötétje terjed szét az otthonban. Csak a kályha lángja világít, mint a nyári táborban a tábortüzek lángja. Ezt a hangulatos világítást szereti az őrs, amikor ilyen őrsi beszélgetésekre, az őrsi tervek megbeszélésére kerül a sor.

Az előbb hangzott el az ének. Most beszélgetnek a fiúk.

A kellemes hangulat, a megfelelő környezet elősegíti a jó gondolatok kitermelését. Ezért ül most az őrs a kályha körül az otthon homályában.

Ilyenkor terjeszti az őrsvezető a magában már megérlelt terveket az őrs elé. Jó, ha az őrs maga határozza el a maga életében jelentős dolgokat, ha mindig maga készíti a terveket. Ezeket az őrsi tervezetéseket a maga kész terveinek szellemében az őrsvezető irányítja. De az őrs tagjainak nem tűnik ez fel. Az ügyes őrsvezető úgy működik, úgy irányítja a beszélgetés menetét a háttérben, hogy minden az ő elgondolása szerint történjék és mégis az őrs határozzon. Nem könnyű dolog ez, de az ügyes őrsvezető mindig jól megoldja a maga feladatát.

És az őrs sorra veszi a terveket: Vége az őrsnek, a téli munka terveit kell elkészítenünk. — És így folynak a tervezetések.

Olyan bensőséges, barátságos az ilyen őrsi együttlé! Mennyi szép terv, mennyi komoly munka kezdete indult meg az ilyen őrsi tervezetések nyomán! Ne hagyjuk kihasználatlanul ezeket az értékes együttléteket, használjuk fel az őrsi élet fejlesztésére, az őrsünk jobbá, cserkésziesebbé tételére.

B. D.

Hiányzók nyilvántartása.

Vezetsz nyilvántartást az összejövetelekről, kirándulásokról hiányzó őrsi tagjaidról?

Készíts egy az alábbiakhoz hasonló kimutatást. Mindig tisztán áll előtted minden cserkészed mindenfajta mulasztása.

Ezt a táblázatot, ha a csapat mindenik őrsé használja, lehet egyöntetűen elkészíteni, esetleg sokszorosítani is. Elkészítése nem okoz nehézséget. Használatára vonatkozóan mondok el egy-két dolgot:

Az összejövetel tárgyának megjelölése c. rovatban a következő vagy más hasonló jelzések fordulhatnak elő:

Ö = őrsi összejövetel.

R = rajösszejövetel.

Cs = csapatösszejövetel.

Ök = őrsi kirándulás.

Rk = rajkirándulás.

Csk = csapatkirándulás.

Ü = ünnepély.

K = kivonulás.

Ezek a leggyakrabban előforduló esetek. A fentiekén kívül azonban a csapat, vagy őrs igényeinek megfelelően természetesen egyéb ilyen jelzéseket is bevezethetünk.

Az összejöveteleken megjelenteket x-jellel, az igazoltan hiányzókat + -tel, az igazolatlanul távolmaradókat pedig — szal jelölhetjük. De itt is vezethetünk be egyéb jelzéseket, pl. a hiányzások okának megjelölésére is.

18. Lóczy-cs.-cs. IV. raj.

Mókus-őrs.

Szeptember hó	3.	5.	8.	10.	15.	23.	24.	Megjelent	Igazoltan hiányzott	Igazolatlanul hiányzott
Az összejövetel tárgyának megjelölése	Ö	Ök	K	Rk	Ö	Ö	R			
Kovács Béla őrsv.	x	x	x	x	x	x	x	8	—	—
Horvát Jenő s.-őrsv.	x	x	x	x	x	x	x	8	—	—
Nagy Dénes	x	+	x	—	x	x	x	6	1	1
Német János	+	x	x	z	x	x	x	7	1	—
Somgyi Géza	x	x	x	x	x	x	x	8	—	—
Simon Lajos	x	x	—	x	x	x	x	7	—	1
Székely Kálmán	x	x	x	x	x	x	x	8	—	—
Megjelent	6	6	6	6	7	7	7			
Igazoltan hiányzott	1	1	—	—	—	—	—			
Igazolatlanul hiányzott	—	—	1	1	—	—	—			

Csak november 5-ig lehet kedvezményes áron (1.60 P) előjegyezni a **Márton L. „Jamboree 1933 Gödöllő“** rajalbumra.

A szebbnél-szebb, 80 darab rajzból álló, szép kiállítású album bolli ára 2.50 P lesz. Siessetek levelezőlapon előjegyezni a Magyar Földrajzi Intézetnél Budapest, V., Újpesti-rakpart 2.

Mi van a tarisznyában?

— Bácsi, nekem nincs tarisznyám!

— De ceruzád meg papirosod csak van? Bizony feljegyezhetnél volna egyet-mást te is barátcskám... dorgáltam az egyik zöldfülűt a Jamboree utolsó napjaiban, mire egy másik hasonló életkorú nagy önértékesen jelentkezett, hogy őneki van ám mit mutatgatnia és máris kotorászni kezdett szépen hímzett tarisznyájában.

Mindnyájan kíváncsian vártuk az eredményt, csak kicsit türelmetlenül, mert sokáig tartott a keresés, no meg a nap is túl hevesen tűzött. De kitértünk verejtékező homlokunkat szorgalmasan törölgetve. A szemünk a tarisznyára szegeződött és majd kidülledt a kíváncsiságtól. Egyszer csak elnyúlt az öcskös arca s a szája szeglete delfelé görbült, hogy levezesse a ráhullani készülő sós könnyecskéket. Erre már az egyik fiú türelmetlenül rádördült:

— Mi lelt! tán rák van benne?

— Nem csak csokoládé, — volt az elkeseredett válasz és közben lassan kihúta a kezét a tarisznyából s széttartott ujjakkal teljes kartávolságnyira lógatta magától. Mindnyájunkból egyszerre kitört a nevetés, mert a napon maradt tarisznyában a nagy melegtől felolvadt anyuka ajándéka, egy nagy tábla csokoládé s a tarisznya minden kincsét befolyta a sűrű barna pép. A mi barátunk meg belemarkolt s amint kihúzta a kezét, ott nyílt rajta a Jamboree boltváros legfrissebb cikke, a csokoládé-malter. Egy darab zsinég, két gomb, egy jelvény, összegyűrt papír és más effélék, egész Kim-játékanyag tapadtak benne. Szegény Andriska majdnem megsiratta csúffá vált kincseit, de a harsogó kacagás magával ragadta. Mindnyájan hálásak voltunk neki, mert egész napi jókedvünknek a cserkészmalter lett a kovásza.

Bizony a kovász hiánya kedvetlenséget, csüggedést s még gyomorfájást is eredményez. Erről jut eszembe, hogy Baktay Ervin „A világ tetején“ c. könyvéből olvastam, hogy a szolgája élesztő nélkül sütötte a kenyeret s avval a nyúlós kenyérfélével kellett táplálkonia tibeti útján, amikor Kőrösi Csoma Sándor nyomdokait járta, egészen a nagy magyar sírjáig. Remélem mindnyájan tudjátok, hogy ki volt Kőrösi Csoma Sándor, hiszen a Cserkészkönyv (VIII. kiadás, 9. old.) megemlékezik róla. Ő is kovász volt. Tartalmas életet erjesztő kovász, igazi cserkész. Nagy élete utódaira hagyott legszebb öröksége a cserkészlélek. Baktay is ennek a gazdag örökségnek egyik boldog részese, aki már nem csak cselekedetei miatt, hanem fogadalma szerint is cserkész.

Nem mondom, hogy az anyagi vagyon a pénz, föld, autó, stb. nem jó, vagy nem szükséges, hiszen azt is lehet nemes célok eszközévé tenni, de a szellemi vagyon, a lelki kincs mégis értékesebb, mert soha el nem múló érték. Az ilyen örökségnek mindenki részese lehet, nem csak az egyén, hanem sokszor az egész emberiség is. Az igazi cserkész is ilyen marandó kincseket gyűjt, hogy a nemes élet kovásza legyen, akkor is, ha csak egynek-kettőnek tud adni a szeretetéből, udásából, segítő ügyességéből. Az a fon-

tos, hogy mindnyájan tudjunk adakozni. Én tudok sok olyan cserkésztől, aki a jamboreen ilyen adakozó életet élt. Ide szőrok elétek a tarisznyájukból egy-két kincset:

A tábortüzi jó helyet átadták a közönségnek, a moziban is ezt tették idegen cserkészekkel, pedig nekik is jól esett a nagy jamboreen barangolás közben egy kicsit leülni.

A főzésben sok magyar cserkész segített angoloknak, franciáknak, stb. És voltak olyanok is, akik két-három napon át állandóan szakácskodtak s magyar ételek főzésére tanították az idegeneket. Mások a kiosztott munka elvégzése után újabb munkát vállaltak.

Egyik őr elhatározta, hogy egy napig az őr tagjai egy filért sem adnak ki és meg is tartották, amit elhatároztak. A másik őr is hasonlóan takarékoskodott s az így megtakarított pénzen az otthon maradt cserkészeknek emléket vásárolt.

Több csapatban akadtak olyan cserkészek, akik minden pillanatot megragadtak, hogy vidám kedvre hangolják a többieket s az állandó jókedv biztosítására, szórakoztatásra alkalmas tréfát tanultak be. Tapasztalásból tudjuk mindnyájan, hogy mennyivel könnyebben megy a munka akár zuhogó esőben is, ha a jókedv az úr a lelkeken.

A megmaradt élelemfelesleget sokan jutatták el naponta az éhező szegényekhez. A Jamboreen megnyílt a magyar lélek nagy kincseskamrája mindenki számára, — ugyan maradt-e még belőle nekünk is egy kevés! Én tudom, hogy maradt, mert ez a kincs olyan, mint a gyertyalángocska: tíz-húsz-száz gyertyát lehet meggyújtani vele és mégsem fogy el. Hanem egyre nagyobb fényárt terjeszt a sötétségben. Ti is világítsátok mindig és legyetek a jobb lélek kovászai, különösen most, amikor bekopogtat a szigorú tél. Hogyan?

Szervezzetek gyűjtő utakat s az ismerős családoktól kérjétek el egy-két játékot, a jó magyar írók könyveit is gyűjtésétek, használjátok, de használható ruhát, cipőt is elfogadhattok és csináljatok karácsony-estet a szegény gyermekeknek ruha-ésjátékajándékozással. A könyveket meg vigyétek ki a falvakba, tanyákra, hogy a téli hónapok hosszú napjai megédesítsék Arany János, Petőfi, Gárdonyi, Jókai, Mikszáth, stb., mert ezeken a Robinson szigeteken, a magyar tanyákon akad ugyan könyv, de ponyvaregény, vásári selejtes, haszontalan írás.

Ha a falvakat, tanyákat felkeresitek, kössétek össze a nemeset az élvezetessel, haszonnal pld., hike-feladattal:

I. Az őrök térkép szerint jelölt úton keressék fel a nekik kiosztott tanyát, falut. II. a hike végén az útvonalról készítsenek emlékezet után térkép-vázlatot, III. jegyezzenek fel, rajzoljanak le útközben található mindenfajta ember-, állat-, madárnyomból egyet-egyet. IV. az őr más tagjai figyeljék meg, kikkel találkoztak s adjanak pontos személyleírást az illetőről (életkor, termet, viselet, arckifejezés, különös ismertetőjel, nő, férfi, gyermek, mit vitt, hogyan ment: gyalog jármű stb.) Kb. hány ház van a faluban, milyen nyelvű és természeti nép lakja stb.

Síremlék a messze Ázsiában

Ede bátyátok.

CSERKÉSZFIÚK IRÁSAI

A norvég esete az uborkával.

(Avagy: Hogy ízlett a külföldieknek a magyar étel?)

A külföldi fiúk javarésze nem nagyon ismerte a speciális magyar ételeket s ezért ezeket hol idegenkedéssel, hol csodálkozással fogadta. Ez utóbbi főleg olyan ételeknél fordult elő, amelyeknek nem ismerték, hogy úgy mondjuk, a — rendeltetését. Így amikor kiránduláson voltak a fiúk s vendéglőben étkeztek, akadt bőven dolguk a velük járó tolmácsoknak, megmagyarázni, hogy mit hogyan kell enni...

Ha az ilyen segítség véletlenül elmaradt, akkor igen mulatságos esetek adódtak az étkezéseknél. Például egyszer tíz fiú együttesen sem tudta kitalálni, hogyan lehetne leszedni a főtt kukorica szeméit — késsel és villával. Máskor meg két norvég a kovászos uborkát, holmi főzelékfelének véelve, jól megsózta és megpaprikázta s így fogyasztotta el. A franciák meg a piros paprikát kanálba öntötték s elszopogatták, mint valami csemegét. Ez annál különösebb, mert más nemzetek a paprikát szinte méregnek tartják.

Érdekes volt látni, hogy míg például a mákos patkót nagy gyanakvással fogadták, addig a speciális magyar gyümölcsöket, mint a dinnyét, igen megkedvelték. A sárgadinnyével ugyan eleinte baj volt, mert tájékozatlanságukban még a belét is megtették a magokkal együtt, ami természetesen nem a legnagyobb élvezet lehetett. — Egyes nemzeteknek, így elsősorban a franciáknak, nagyon is ízlett — ha hozzájutottak, természetesen nem a tábort — a tokaji bor. Sokan még emlékül is elvittek magukkal egy-két kisebb üveggel. (Gyanítjuk ugyan, hogy haza már csak az üres üveg jutott el.) A zsíros ételek s a kirándulásokon a tiszórára és vacsorára kapott hideg felvágottak nem mindentűt ízlettek — már csak a meleg miatt is — s a külföldiekkel járt magyar fiúk alig győztek szabadkozni, mikor a külföldi fiúk mind rájuk akarták tukmálni adagjaikat.

Általános kedveltségnek, már a meleg miatt is, csak a fagyalt örvendett. De ez aztán nemzetiségi kivétel nélkül...

Akinek semmi sem ízlett a magyar föld termékeiből, olyan csak egy akadt a nagy cserkészvárosban, a szíriaiak tevéje. Igaz, neki nem volt alkalma megkóstolni sem a tokaji bort, sem a cukik fagyaltját... *Péká.*

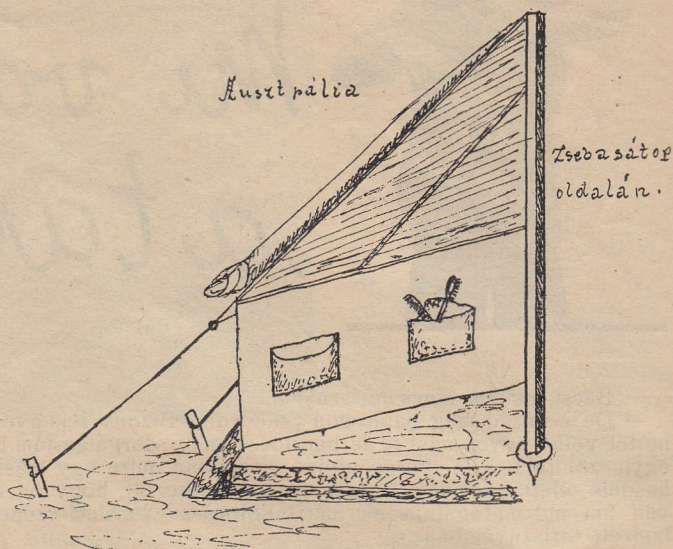
A TANÍTÓ BÁCSI.

Azt mondják róla: hófehér a lelke
S a szíve: csupa szeretettel telve.
Rossz gyermeket is szívére tud zárni,
Mindenkit egyformán szeret, vagy büntet
A tanító bácsi.

Hangja oly szelíd, mint a galamb hangja,
Rossz szó az ajkát soha el nem hagyja.
Haragosnak őt soh'sem lehet látni,
Mindig derűs, mindig mosolygós arcú
A tanító bácsi.

Csak néha éjjel, mikor nem látja senki,
Könnyeit, bánatát titokban kiönti.
A panasz ajkán imádsággá válik,
S odafenn a mennyben megáldja Isten
A tanító bácsit.

Nagy Lajos, 910.

VETÉS.

Vetek.
Ásót veszek kezembe,
S girbe-görbe
Utat hasítok a fák alatt,
A sárga lombban,
Őszi torban
Ások s temetek.

És telt marokkal hintem a magot,
A jó magot,
Miből, ha majdan szárbaszökken,
Aranykalászbá öltözötten
Kapok
Tíz vagy húsz annyit,
Mint mostan elvetek.
A sárga lombban,
Őszi torban
Ások s temetek.

Tavaly vetettem kétszer ennyit...
Dús volt a föld,
Vidító zöld
S a csűrbe mégse hozott semmit.
A lelkem sír, hogy annyi mag,
Sok lélek-mag
Hiába hullt a földbe,
Uj élet nem fakadt belőle.
Hiába szórtam dúsán, gazdagon,
Nincsen terített asztalom...

... S ma mégis új reményit
És új magot vetek.
S a sárga lombban,
Őszi torban
Hallgatagon és nagy titokban
Ások s temetek.

Somogyi Sándor, 227.

Lovag Niels Bukh

az Olerupban (Dániában) fennálló testnevelési főiskola tulajdonosa 28 főnyi csapatával Magyarországon járt, hogy bemutassa a dán tornát, a „Niels Bukh-gimnasztikát”. — A Zeneakadémián láttam őket. Festői volt a felvonulásuk, világoskék ruhájuk, mozdulataik, gyakorlataik, nemzeti táncuk. A közönség lélekzet-visszafojtva figyelt. Bemutatásuk olyan változatos és nagyszerű, hogy egyik ámulatból még fel sem ocsúdhattak, máris másikba estek. — Megmutatták: egészséges, józan, vallásos élettel (a főiskolán mindennap van áhitat!) és okszerű testápolással, neveléssel és gyakorlással mit lehet elérni. A Niels Bukh alapvető gimnasztika (egyszerű gimnasztika), célja, hogy a munkában megkeményedett, megrövidült (vagy a munkátlanságban elernyedt) izmokat megpuhítsa, megnyujtsa, aztán ügyesítse, moz-

gékönnyá tegye, végül pedig megerősítse. Allandó, berögződött gyakorlatai nincsenek, mert mihelyt valamelyiket megszokja a test, újabbat kezd gyakorolni. — A nehézkes, földműves munkával foglalkozó dánok a dán torna általános gyakorlása által friss, munkakedvelő, munkabíró, mozgékony emberekké lettek. A lövészegyesületekben gyakorolják — teljesen amatőr alapon. Amatőrségükre jellemző, hogy a magyarországi túra egy-egy résztvevőnek 250 pengőjébe került s az esetleges jövedelmet jótékony célra ajánlották fel. A résztvevők nem hivatásos tornászok, de a tanfolymot olyan céllal végzik el, mint nálunk az örsvezetők, vagy cserkésztszitek a megfelelő hárshegyi tábor. — Valóságos cserkész-szellem és cserkész-testnevelés. *Res.*

A BÉKESSÉG ÉS MEGELÉGIEDÉS KÚTJA

Utóbbi időben a nyarat mindig a Balaton mellett töltöm. Nem a zajos fürdőhelyeket látogatom, hanem meghúzódok egy kis igénytelen faluban, ahol nincs divathóbort, ahol a legegyszerűbb ruha is megfelel. Az emberek szerények, szívesek és kedélyesek. Nem mótelyezte meg őket az üzleti haszonszerzési vágy. Mesebeli olcsóságban és bőségben élek. A zaklatott városi élet után fáradt idegimbe új erő költözik a nagy csendben és békességben. Nincs itt fürdővendég. Nem hivalkodik és kellemetlenkedik senki. Háborítatlanul élveztem a napsugarat, az üde levegőt és a Balaton vizét.

A községnek nincsen strandja, a part ahol fürdöm, fűvel és tüskékkel van telenőve.

Itt nincsenek fürdőszabályok és korlátok. Ósállapotban maradt minden. Nincsen kabinom. A házigazdám nádból készített a részemre egy kis karámot,

A falu gyerekei ott somfordálnak körülöttem, de csendesen, illemtudóan viselkednek. Néha kétfillicsereket osztok ki közöttük és gyönyörködöm az örömtől ragyogó gyermekszemekben és boldogságtól sugárzó arcokban.

Ha kedvem kerekedik, sorba állítom a gyerekeket és kórusban énekeltetem őket.

Falusi otthonomban reggel a kutya örömeiben farkcsóvalva ugrándozik körülöttem. A kis cica nyávogva szalad utánam és a farkát magasra emelve dörgölődzik a lábamhoz. A kacsák hápogva, a libák gágogva rohannak felém. Látásomra az egész baromfiudvar megmozdul. A tyúkok, a kakas szárnyacsapkodva szaladnak hozzám, mert minden állat tudja, hogy a kezem mindig telve van jó falatokkal. Félelem nélkül csoportosulnak körülöttem s ha az utcára lépek, utánam sietnek.

Délelőttökint kísétálok a közeli fenyőerdőbe és leheveredem egy tisztás szélén. Felmerengek a ragyogóan kék égboltozatra, ahol fehér felhőoszlopok kergetőznek.

Csöndes, kedves hely ez a kis erdő. Közel megszokott pihenőhelyemhez rendszeren megjelenik a kis mókus és vígan szökell ágról-ágra. Már annyira megszokott, hogy nem is fél tőlem, hanem csak csendesen meglapul és figyelési mozdulataimat. Amilyen nesztelenül jön, olyan hangtalanul távozik. Néha hangos a kis erdő a sok szarka csörgésétől, máskor rigók kergetőznek az ágakon és csacsognak egymással. A távolból vadgálamb bűgása hallatszik. Zümmögő méhecskék szállnak a harangvirágok kelyhébe és fürgén tovalibbenő pillangók játszadoznak egymással. Majd rászállnak a lábamra és megpihennek rajta. Gyönyörködve nézem bársonyos hímporral telehintett billegő, ékes szárnyaikat.

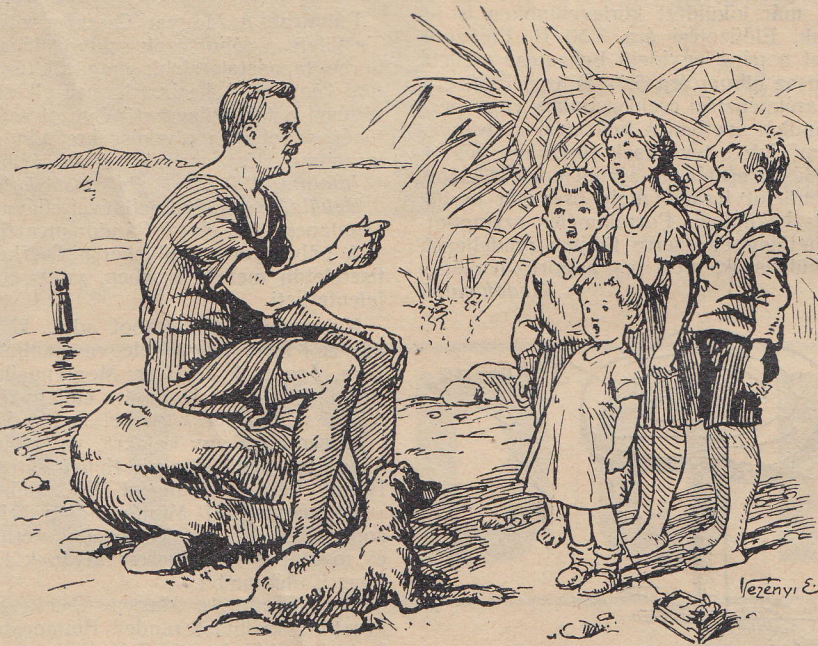
Vasárnaponként eljárókat a falu ósdi kis templomába, ahol olyan szűkek a padok, hogy csak a gyerekek és a kis

termetűek férnek el bennük. Az orgona özönvíz előtti kehes alkotmány. Minden második billentyűje néma, amelyek meg épek, olyan szuszogó hangot adnak, hogy lehetetlen a dallamot felösmerni, de azért az emberek szent áhitattal énekelnek, az ő idegeik vasból vannak.

Amikor fürdöm, rendszeren egyedül vagyok a vízben. Alig akad a gyerekek közül valaki, aki a vízbe merészkednék. Inkább a siklókat vadásszák, amelyek közel a parthoz a vízből kidugott fejjel kémlelik a kis halakat. A kígyók igen éber állatok s mihelyt közeledik valaki feléjük, rögtön a víz alá buknak és az iszap közötti kövek alá bujnak. Eltelik néha negyedóra is, míg ismét felbukkannak. A gyerekek a vízben a kövek alól a farkuknál fogva szedik ki őket és lódtítják ki a partra, ahol a kacsák és a libák martalékaik lesznek.

Csendes meleg időben a Balaton vize tükörsíma és meleg. Ilyenkor az elárvult Balaton sima tükrét nem háborgatja senki. Ameddig a szem ellát, sehol egy fürdőző. Néhanapján egy távoli vitorlás, vagy gőzhajó elmosódó körvonala látszanak s ha néha nem vetődnek errefelé egy-egy búbos vöcsök, egy sirálv, vagy varjú, azt hinné az ember, hogy nincsen élet errefelé és a vidék teljesen kihalt, pedig ez csak látszat.

A vízben egyedül is pompásan szórakozom. Minduntalan felugrik egy hal előttem és a farkával nagyot csap a vízre. Ha a síma víztükörre nézek, hamar felfedezek egy kis vergődő katicabogarat, amelyet a vízbefulladásától meg kell mentenem. Feléje tartom az ujjamat és örülök, hogy a kis állat mint kapaszkodik mind feljebb rajta és fönt az ujjam hegyén rendezgeti és szárítgatja a napsugárban nedves szárnyait. Kis idő múlva szárnyra kel és kiröpül a partra. Szomjazó kis méhecskék és darazsak is küzködnek a vízben és az én mentőszolgálatom visszaadja őket hivatásuknak.

A kis falusiak kórusban énekelnek.

Esténként kiülök a Balaton partjára, hogy a hús esti szellő jótékonyan simogassa homlokomat. Nézem, amint a felkelő hold sötétvörös tányérja kiemelkedik a távoli homályból és mint ragyogja be a Balaton széles tükrét teljes fényében. Ha a szél fúj és dübörögve rontanak egymásra a tarajos hullámok, a vizek zúgásában is a természet kifogyhatatlan szépségét élvezem.

Ebben a kedves környezetben visszatér az életkedvem, szépnek, gazdagnak, gyönyörűségnek találom így az életet. Öröm és megelégedés vonul a szívembe. Elhalkul a lá-

zadó nyugtalanság belsőmben és helyet ad a megbékülés csendes, harmonikus, boldogító érzésének.

Testben, lélekben megerősödve térek vissza, hogy hivatásomat újult erővel és kedvvel folytathassam.

Bekey Imre Gábor.

PAJTÁS! JÖN A KARÁCSONY!

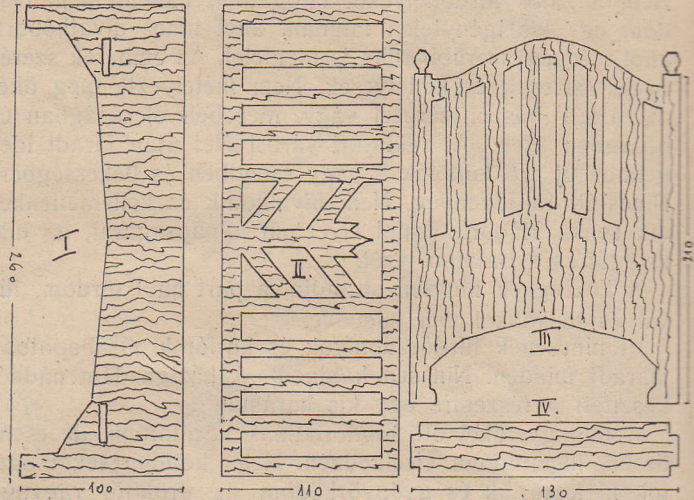
Hol van az még! — ásitja tekegyelmed. Pedig nem addig van a! Azt már a cserkészbecsület diktálja, hogy Hugocska Kati-babája idén új, modern ágyacskát kapjon és édes Szüleinknek ne kerüljön semmibe. Vagy legföljebb pár fillérükbe. Utóvégre vagy cserkész a fiuk, vagy nem!

Tehát kérem! A rajz beszél, de a gyöngébbek kedvéért (ugyanis nem csak neked nyomják a lapot!) mégis ideiktatok egy-két megjegyzést. Mindenegyes darabból kettő kell, az világos. Legelőször a két IV. számú deszkácskát csapozzuk be az I.-gyel jelölt oldalakba. Most azután a III. számú ágyfejeket csavarokkal erősítjük oda. A II.-vel jelölt lehajtható, rácsos oldalakat jó erős „sanirok“-kal odarögzítjük az I. oldalak tetejéhez. (De úgy ám, hogy kifelé nyíljanak, te!) A felső részüket kétoldalt egy-egy kis horoggal és szemescsavarral látjuk el, hogy a baba ki ne eshessen, ha álmában fészkelődik. Talán fölösleges mondani, hogy a két vízszintes lécecskékre 260×130 milliméteres deszka kerül, amire Anyus szívesen varr valami jó puha matracot.

Az ágyacskát csontszínű zománctestékekkel mázoljuk, csak a lábak patáját és az ágyfejekben látható tojásalakú díszeket festjük világoskékre (hogy a baba szemével összhangban legyen!). Az oldalrács középső részére festhetünk egy piros szívet is annak bizonyítékául, hogy a Kismama szíve virraszt drágaságának álmá fölé.

Elő hát azt a szerszámot és csináld! S ha netalán olyan szegény vagy, hogy nincs húgocskád, akkor csináld meg a szomszédasszony, vagy a mosóné kislánya számára.

Persze a férfi-szolidaritás az Öcsi számára is követel valamit! Hát komám, ha ezt az ágyacskát egyesre megcsinálsz, a jövő számban kigondolunk Öcsinek is valami remek dolgot. Jó munkát!

— A KATI-BABA ÁGYA —

Jamboree emlékalbum.

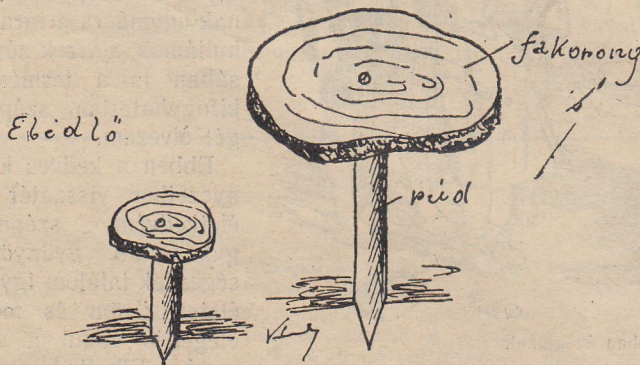
Hozzánk beérkezett számtalan érdeklődésre és kérdésre válaszolva ezúton is közöljük, hogy a Jamboree-album már szedés alatt van és rövidesen piacra kerül. A körülbelül 160 képet tartalmazó emlékalbum a legszebb és legtökéletesebb emléke lesz az elmúlt nagy IV. Világjamboreének és soha nem pótolható maradandó értéke lesz azoknak, kik ott voltak, de azoknak is, kik más módon kapcsolódtak be a Jamboree nagy ügyének szolgálatába.

Az albumot Radványi Kálmán dr., a népszerű cserkészíró szerkeszti és munkatársa a táborparancsnokság úgyszólván minden tagja és csoportja. Az album csak kötött példányban jelenik meg, azonban külön kérés esetén erős barna borító tokot is adunk, melynek ára darabonként 30 fillér.

Az albumra, mint azt a már kiküldött körlevelünkben is jeleztük, előfizetést hirdetünk. Előfizetési ára 3.50 P. Előfizetni 1933 november 15-éig lehet a pénz egyidejű befizetése mellett. Az előfizetési határidő után az album ára 5.— P lesz. Előfizetni lehet a 46.310. sz. postatakarékpénztári csekk számlán, vagy pénzesutalványon, azonban mindkét esetben a befizetési szelvényeken feltüntetendő az „Album” jelzés tévedések elkerülése végett.

Postán történő megrendelések esetén az album portókölsége, darabonként 40 fillér, a rendelőt terheli, mely összeget kérjük az előfizetéssel egyidejűleg beküldeni. Portókímélés szempontjából ajánlhatjuk, hogy lehetőleg egyszerre többet rendeljenek és a rendelést egy címre küldessék, mert így a portó lényegesen olcsóbb.

Kiadóhivatal.

APRÓ HIREK

Lapunk munkatársa, Nyáry László író és hírlapíró, szívesen kötne cseréviszonyt öregcserkészekkel, esetleg legalább tizenöt éves diák-cserkészekkel. Ismételten fog bélyeggyűjtésbe, azért leginkább csak mérsékelt gyűjtőkkel keres összeköttetést. Irjatók címére (VIII., Reviczky-u. 7.), válaszlevelezőlap csatolása esetén hamarosan meghívást kaptok tőle. Terve vette több gyűjtő egyszerre való meghívását, így az e sportot kedvelő cserkészek új kapcsolatok révén kiegészíthetik gyűjteményüket.

Bálint György névre szóló útlevél és barna irattáska, melyet talált tárgyként már szeptember elseji számunkban meghirdettünk, továbbra is várja igazolt tulajdonosát a külügyi hivatalban.

Gröber nevének. Amennyiben a Jamboreének volt Gröber nevű magyar résztvevője és még mindig nem talált rá miskolci rokonaira, legyen szíves címét tudatni a külügyi hivattal.

Pályázat. A Magyar Cserkészszövetség Országos Vezetőtiszti Testülete a táborúzek színvonalának emelésére és a Világjamboree tapasztalatainak megőrkítésére pályázatot hirdet *táborúzi könyvre*. A kézirat legyen alkalmas arra, hogy annak segítségével a táborúzvezető élvezetessé és vidámmá tehesse táborúzt, azonban a cserkészekre mindenkor kötelező finom és választékos izlést semmiképpen se sérthesse.

Jutalom: 100 P. — Pályázati határidő: 1934 január 31.

Beküldés: gépelve, jeljével elláva a Cserkészszövetség címére (Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6. sz.).

A pályanyertes műveket a Cserkészszövetség a szokásos írói tiszteletdíj mellett részben, vagy egészben nyomtatásban megjelentetheti.

Külmissziói színdarabot adott ki a Magyar Református Külmissziói Szövetség. Melegen ajánljuk előadásra a külmisszió javára. Ára csak 24 fillér. Megrendelhető: Budapest, VIII., Gyulai Pál-u. 9. II. 21. Ugyanitt előjegyzés tehető a sajtó alatt levő *Külmissziói Képeskönyvre*. Ára 1 P.

Elcserélném egy kajakra, vagy olcsón eladnám kissé használt állapotban lévő Hangya típusú sátrammat. A sátor megtekinthető Bajtay László, Budapest, IX., Üllői-út 66/a. III. 7. szám alatt.

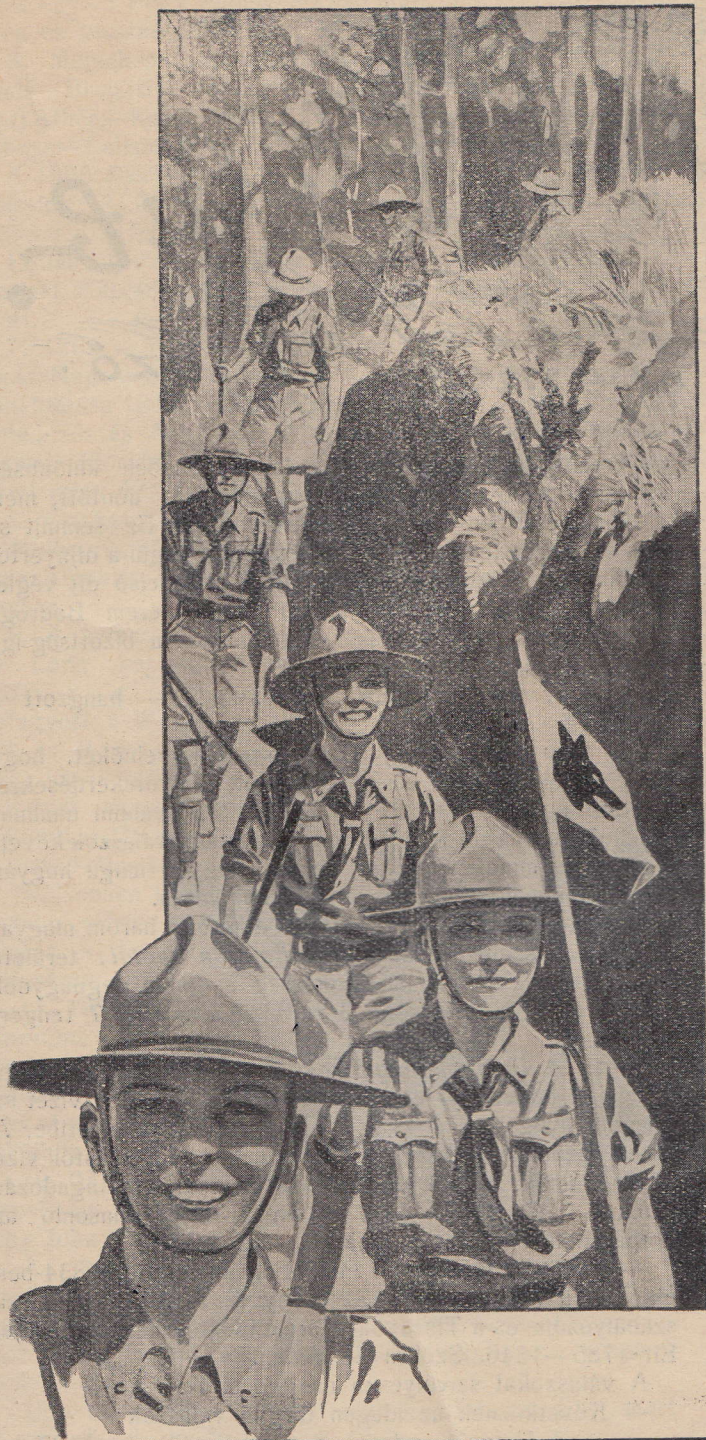
Rejtvényfejtők! Miután a lap rejtvényrovatának vezetését a soproni 64. sz. cserkészcsoport vette át, ezentúl a rejtvényeket és megfejtéseket Koszter atyának küldjétek Sopronba, a Szent Imre Kollégiumba.

Tóth Sándor, a Magyar Cserkésznek tavaly még segédszerkesztője, kiállítást rendez Budapesten a kiállítási csarnokban festményeiből és rajzaiból. Fiúk, ugy-e meglátogatjuk Sanyi bá kiállítását?

A Jamboree elmúltával sok cserkész kereste fel a Kiadót Jamboree-zsebkönyvéért, azonban az elszámolásokra való tekintettel nem volt módjában őket kiszolgálni. Most örömmel értesít mindenkit, hogy **már kapható a Jamboree-zsebkönyv** nemcsak magyar, hanem idegen nyelven is. Megrendelhető a kiadóhivatalban.

HEGYEN-VÖLGYÖN, ÁRKON-BOKRON KERESZTÜL-

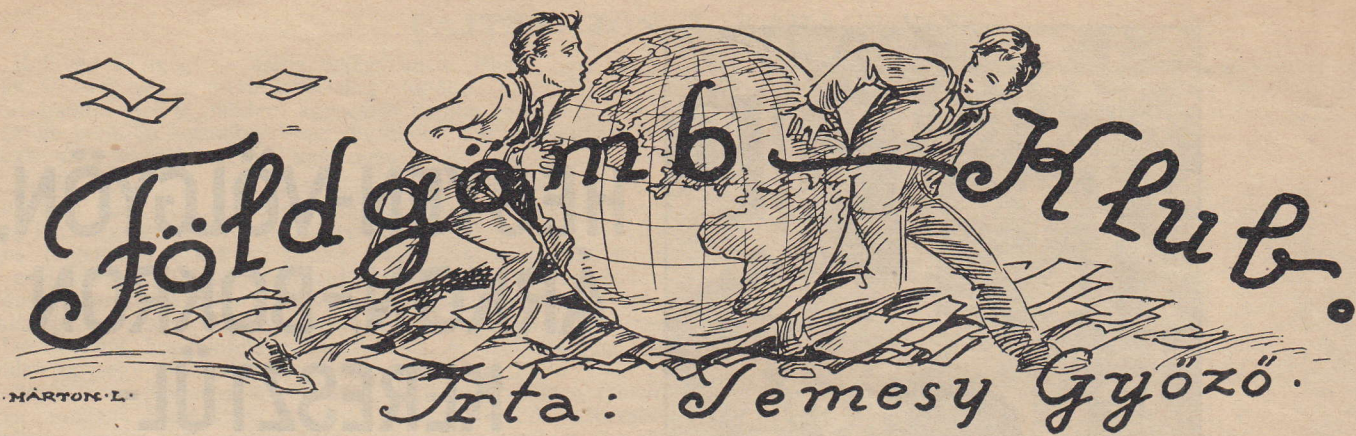
.... visz a cserkész utja. Ugyanugy
kell fogaitokat is fel és le dörzsölni
a Kalodont-os fogkefével — akkor
a fogak ragyogó fehérek és erősek
maradnak. A Kalodont a cserkész-
hátizsák állandó felszereléséhez tarto-
zik... époly nélkülözhetetlen, mint akár
a harapnivaló. Mert egészségteket
óvja az egyik épugy, mint a másik.

KALODONT

fogkő ellen

— A papírosokon nincsen semmi — jelentette ki komolyan.

Imrus megkínzottan mosolygott, Muki elszédült, a közönség előbb értetlenül lapult, utána egyszerre felszabadultan tapsolni kezdett. Mindenki újjongott, hogy a sötét gyanú tévedett: a Földgömb Klub hírnevén nem esett folt.

Még mielőtt a vezetőség beavatkozhatott volna, két jelenet fokozta a lelkesedést: Laci odament Imrushoz és megölelte, aztán Muki tűnt fel, mint lehangosabb éljenző. Hirtelen ő is nekiesett Imrusnak és megölelte. Az előbbi vádló újra őszinte jóbarát lett és a közönség nemes vonásnak látta, hogy most oly őszintén örül, hogy ő tévedett és barátja becsülete tiszta. Mindenki érezte, hogy a becsület fanatikusa nem tehetett másként se akkor, amikor vádolt, se most, amikor jóváteszi tévedését. A fejbeütött tömegből újjongó klub lett; szorongatták Imrus kezét és az hagyta történni a dolgokat.

A tanár úr közben szót értett az elnökkel és ez megkísérelte elintézni az izgalmat:

— Az elnökség azt javasolja, hogy a történetek maradjanak ki a jegyzőkönyvből és azok felett térjünk napirendre, a versenyt pedig tekintsük befejezettnek.

— Elfogadjuk!

— Akkor ezt határozatilag kimondom. Eszerint a lefolytatott pontok alapján kell elbírálni az eredményt. Az elnökség a bíráló bizottsággal egyetértőleg teszi meg javaslatát. Az összeített emlékezetpróba és a földrajzi utazók versenye első helyére javasoljuk Bodrogh Lászlót, jutalom 30 pengő...

Hosszú, kitarató taps helyeselte ezt a javaslatot.

Akkor váratlan jelenet történt, Laci felugrott és szót kért:

— Akármilyen jóhiszemű volt is, mégis csunya gyanú érte Imrust. Nem tudnám élvezni az elsőséget: úgy érzem, tartozom Imrusnak azzal, hogy az első díjat neki adom át.

Ezzel a pénzes borítékot Imrus kezébe nyomta és melegen kezét fogott vele. A klub bensőleg őszinte elismeréssel vette ezt a fenkölt cselekedetet és leste Imrust. Az csak állt a borítékkal a kezében, mint a boldogság szobra és a fiúk egyszer csak látják, hogy könnycsepp fut végig az arcán. Minden rokonszenv feléje fordult és tomboló lelkesedés szentesítette Laci gesztusát.

— Ez a testvéri felajánlás is mutatja, hogy a Földgömb Klub tagjai mindenekelőtt gáncsnélküli lovagok — állapította meg az elnök. — Folytatjuk a díjkiosztást.

— Második helyre kerül Harmos Károly, jutalma 20 pengő...

Ujra hosszantartó taps és öröm. Karcsinak sok híve és bámulója van. Laci mosolyogva rázza a kezét.

— Harmadik helyre jut és tudásáért jutalma elismerés és dicséret, Gubányi Ignác.

Ő is nagy, biztató tapsot kapott.

— Az igazságnak megfelelően meg kell állapítani, hogy

a versenyzők között igen csekély tudásbeli különbség van és inkább a pillanat, mint a hibaejtés döntött, mert a hibák egészen jelentéktelenek voltak. Ez semmit se von le a nyertes érdeméből. Javasoljuk végül a díjnyertes és hibátlan dolgozat felolvasását. Bár az első díj véglegesen és jogérvényesen Békés Imréé, kérem Bodrogh dolgozatának meghallgatását, mert hiszen a bizottság így készítette elő.

— Ugy van! Halljuk, de lassan! — hangzott a helyeslés.

— Ugy felkérem a bíráló bizottság elnökét, hogy olvassa fel Bodrogh László feleleteit a gyorskérdésekre.

Nagy figyelem látszott mindenfelé. Nem valami unalmas értekezést olvasnak, hanem rövid, csattanó válaszok következnek és mindenki tudni akarja, hogy ő maga hogyan felelt volna, illetve, hogy jó-e az ő válasza.

— A nyertes válaszai voltak: először a három magyar kérdés válaszait olvasom. 1. *A Balaton adatai*: területe 598,2 km², hossza 78 km, szélesség 7—8 km, legnagyobb 13 km, átlagos mélysége 3 m, vízállása 104,57 tengerszín felett.

— 2. *A Balaton ingadozása* vagy „folyása”, németül Seiche a következő jelenség: a nyugati medence vizét az állandó nyugati szél (vagy ÉNy) áthajtja a keletibe. A keleti medence felduzzad és a hidraulikus nyomástól vize visszaáramlik, újra a tihanyi szoroson át. Az ingadozás értéke 4—5 cm-től 30—40 cm-ig terjed, hasonló az árapálytüneményhez és ideje 10—12 óra.

— 3. *Ki volt Vásárhelyi Pál?* Folyammérnök, 1834-ben elkészíti a Vaskapu és a Széchenyi-út tervét. Ő a Tisza szabályozója és a Tiszavölgy ármentesítésének tervezője. Élt 1785—1846. Szobra Szegeden.

A válaszokat szívélyesen megtapsolták.

— Következnek az idegen tárgyú válaszok:

— 1. *A Vesuvio adatai*. 2 részből áll: az 1137 m magas régi kráter, Mte Somma és az általa körülvelt mostani kráter: magassága 1282 és 1301 m között ingadozik. A kráter átmérője 750 m, falai 30—35 fok hajlásúak, mélysége körülbelül 600 m. Ha kitör, a kráter feneke a pereméig felemelkedik és a láva túlfolyik. Kitörések: 83 ismeretes, nagyobbak: 79, 1631, 1730, 1850, 1872 és 1906. évek.

— 2. *A föld egyes pontjainak sebessége: 465 cos. φ* (φ = jelenti a földrajzi szélességet). Pl. Egyenlítő egy pontja mp-kint 465 m, Budapest kereken 300 m, Észak-Németország 267 m, Sarké 0 m mp-enkint.

— 3. *Stein Aurél* 1900 máj. 29-én indult el Srinagarból és 1901-ben újra máj. 29-én Kaszárból útnak indult haza. Londont júliusban éri el. Földrajzi társaság könyvtára 1908, ford. Halász Gyula.

4. *Palle Huld* dán cserkész Verne Gyula születésének 100 éves fordulójára 44 nap alatt körülutazta a földet,

mint egykor Fogg Phileas 80 nap alatt. Indult 1928 márc. 1-én és visszaérkezett ápr. 14-én.

5. Melyek a *transzafrikai légivonal* főbb állomásai? Páris — Brindisi — (eddig rossz időben vasúton is mehetnek) Athén — Kairó — Asszuán — Khartum — Juba — Nairobi — Mbeya — Salisburg — Johannesburg — Fokváros.

6. 1906. San Francisko: a kár 300 millió dollár. — 1908. Messina: 84.000 ember pusztulása. — 1923. Tokió: 1900 millió yen, 316.000 ház, 140.000 halott és 110.000 sebesült.

Pótlás: 1902. Martinique szigetén a Mont Pelée kitörésénél 200.000 ember pusztult el a gáztól néhány perc alatt.

7. 1783. a Mississippi a nyugati határ, Louisiana vétel útján Napoleontól 1803-ban 15.000.000 dollárért, Texas annektálása 1845, Újmexikó egyezség útján 1848, Oregon felfedezés és Angliával megegyezés útján 1846, Alaska, Hawaii, Florida, Fülöp szigetek, nyugatindiai szigetek vétel útján XIX. sz. II. felében.

8. *Canberra*. 1929 óta Újdélwalesben fekszik, Sydney és Melbourne között, az Ausztráliai Alpokban, közelebb Sydneyhez.

9. A *Jeanette* az amerikai de Long kapitány vezette 1879–81-ig. 1879. szept. 6. befagyott a Wrangel sziget, nél és 2 évig vitte a jégmíg 1881. jún. 12. az Új-szibériai szigetektől N el-süllyedt. 1932-ben találtak rá a maradványokra.

10. Nansen 1895. ápr. 7-én szánon elérte a 86° 13'-et. Hajója a Fram, kapitánya Sverdrup.

11. 1930. *Thomas angol kapitány* lovon és gyalog Dofárból Dohába ment. Ezzel délkeleti Arábia soha nem járt részét keresztelte. Perzsa öbölhöz ért.

12. 6377 km, 12.712 km, lapultság 1/299; egyenlítő egy foka 111,3 km.

A klub szorgalmasan jegyezve hallgatta. Néha felszisszentek: lassabban! hangosabban! de mindenki nagyon figyelt. Megint kis szünetet kellett tartani, amíg tapsoltak és napirendre tértek a válaszok felett.

Újra az elnök vette át a szót. Ezúttal újra Elek, mert Laci érdekelve volt.

— Áttérünk a napirendünk utolsó pontjára, az utiterv-versenyek eredményének kihirdetésére. Kérem a bírálóbizottság elnökét, szíveskedjék javaslatát megtenni.

Ez, nyurga, komoly arcú fiú, papírlapról olvasta:

— Az eredmények a következők: I. díj. Egyenlő helyen Bodrogh László Fáttra túrája és Gubányi Ignác útja az Alacsony Táttra Gyömbér csúcsára. Megegyezés szerint az úton részt venne a két nyertes és a harmadiknak Táttra István, aki ismeri a vidéket.

No, ez csupa ismerős ember.

— II. díj. Kirándulás a Mármárosi havasokba. Szerzője Táttra István. Megegyezés szerint úgy kerülne kivitelre, hogy Majthényi Elek és Harmos Károly vesznek részt rajta.

III. díj. Szemenik-Alduna út és egy Bihar-túra egyenlő helyen. A krassószörényi út szerzője Békés Imre (mozgás), a bihari út Majthényi Elek. Megegyezés szerint mind-

kettő megvalósul, — reméljük — résztvevői: Baráth Pál és Békés Imre.

Az elnök meghajolt és leült. A közönség nagy érdeklődéssel tárgyalta az eredményt és előbb szórványosan, majd általánosan felcsattant a taps.

Megint az elnök vette át a szót.

— Nagyon köszönöm a bírálóbizottság jelentését és szíves fáradságát. Felteszem a kérdést, kíván-e valaki a jelentéshez szólni?

Néma csend.

— A klub a jelentést elfogadja-e?

— Elfogadjuk a javaslatot!

— Ezt határozatilag kimondom. Tisztelt Klub! Ezzel évi munkánk véget ért. Azt hiszem, változatos és mindig érdekes volt. A nyertesek a tervezett utakat a nyáron végre is hajtják és őszi első ülésünkön beszámolnak róluk. Nekünk most az a feladatunk, hogy nekik tiszta szívünk-ből jó utat, sikeres kirándulást, kedvező időjárást kívánjunk. Engedje meg, mélyen tisztelt tanárelnök úr — for-

dult Kövess felé, — hogy a kör nevében forró köszönetet mondjak azért a szeretetéért, amellyel egész éven át érdemtelenül elhalmozott bennünket. Köszönöm minden tagnak a mai figyelmet és az ülést berekeszttem.

— Éljen az elnök!

A himnusz eléneklése után élénk éljenzés és vitaközlés között oszlottak széjjel.

III. FEJEZET.

A Gyömbér helyett a Roszudecre!

— Tíz perc múlva indul a vonat és az a vaddisznó nincs itt! — türelmetlenkedett egy hang.

— Majd jön kérlek, mindig megjön idejében kérlek! — csitította egy másik hang, amelyen azért keresztülcsengett az aggodalom.

A zsolnai gyorsvonal harmadosztályú kocsija előtt álltak a pályaudvaron. A türelmetlen hang: Lacié, a csitító: Nácié. Topogtak.

— Öt perc az indulásig; még az utolsó pillanatban betolakszik valaki a fülkénkbe! — emésztette magát Laci.

— Nem jön már senki, alig van utas! — próbálkozott Náci. No ez épp jó alkalom az idegesség kirobbanására.

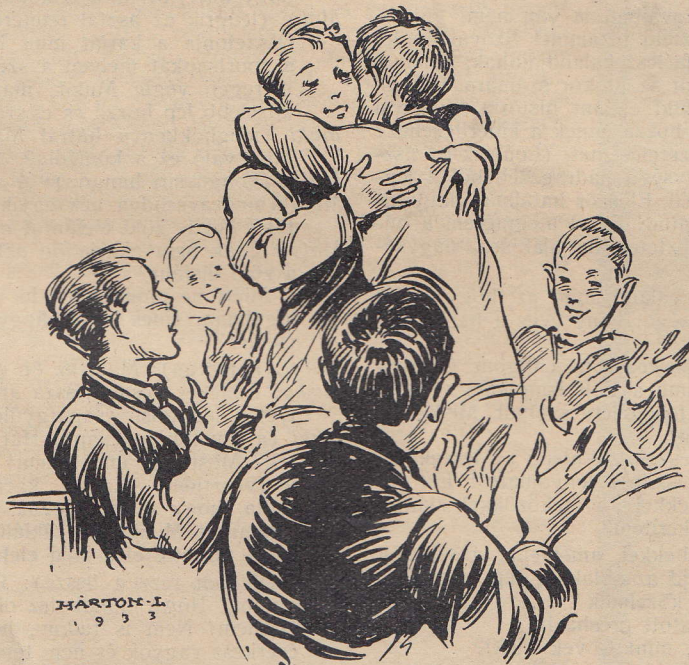
— Micsoda? — kiabált Laci — Tele van minden! Tudod te, micsoda munka volt ezt a fülkét megszerezni? — A szeme szertevillogott. Ő ravaszkodta ki valami bácsija segítségével a 8 személyes fülkét hármuknak, hat résztvevőt jelentvén be: „majd azt mondjuk, hogy a többiek nem jöttek el“.

A percek múltak; még 4, még 3, még 2 perc!

— Elmenjünk nélküle? — bátorkodott Náci,

— De mennyire! Agyonverem a gazfickót! — dühöngött Laci. — Egyedül is elmegyek, ha nem mersz jönni. Mit gondolsz, micsoda közröhintés lenné a Földgömb Klubban, ha azt jelentenénk, hogy ennek a kótyagos szörnyetegnek az elkésése miatt nem indultunk el...

Ebben a pillanatban füttyülés kezdődött. A fiúk összerendeztek és önkéntelenül a bejárat felé néztek. Ott most lépett ki egy alak és kimért lépésekkel közeledett. (Folyt. köv.)

Hirtelen nekiesett Imrusnak és megölelte.

A RITKA BÉLYEG

Mókás cserkészjáték öt felvonásban

Írta: Fábrián Gyula

(V-ik folytatás.)

(Második felvonás.)

Matyi: Meg kell elégednünk a whiskivel. Anyám tyúkjá nem szállít annyi tojást, hogy abból cocktailt keverhessünk.

Miska (újabb pohár málnaszörpöt kever): Sajnálom, mert remek bármixer veszett el bennem és most megmutathattam volna, hogy mit tudok. De jó nekünk a whisky is! (Ujra kocintanak és isznak.) Csak azt sajnálom, hogy az üveg teljesen kiürült! (Megrázza a málnaszörpös üveget.) Nincs benne egy csepp sem!

Matyi: Ez jól esett! De most térjünk komolyan a dologra. Azért hívtalak ide a prэшházba, hogy veled tanácskozzam és a nyomozás első szálát lebonyolítsam. Téged szemeltek ki magántitkáromnak. Tudod, hogy Scherlock Holmesnek is volt egy jó barátja, Watson orvos, aki a nagy mesterdetektívnek hűséges segítőtársa volt. Erre a szerepre téged szemeltek ki!

Miska (gúnyosan meghajlik. A szavaiban is van némi gúnyosság): Köszönöm a megtisztelő bizalmat! Szóval én leszek a te Watsonod, aki tanuja lesz kalandjaidnak, amelyeket hűségesen leír és megörökíti az utókor számára. Hát jól van. Itt adódott most ez a zöld elefánt história. Kíváncsi vagyok, hogy miképpen fogsz hozzá ennek a kiderítéséhez?

Matyi: Nézd először a detektívfelszerelésemet. (Leugrik az asztal tetejéről és feneketlen mélységű nadrágzsebéből a legkülönösebb dolgokat kotorja elő. Először hatalmas nagyítóüveget tesz le az asztalra.) Látod! Ezzel megmértem a bűnös lábnymót, ebből következtetek az alakjára, nagyságára, súlyára ésatöbbi.

Miska: Igen! Ezt értem! Ez olyan valami, mint az, hogy: adva van a hajó hossza és a szélessége: hány éves a hajóskapitány? Hát ez a spárga mire való?

Matyi: Ezzel kötözöm össze a bűnös kezét, ha elfogom. (Kutyariasztót tesz le az asztalra.) Ime a Colt ismétlőfegyverem. Ez az üveglap ujji nyomatok felvételére szolgál. Miska te! Nyomd csak rá hüvelykujjadat!

Miska: Azt a bolondot már nem teszem! Watson az leszek, de az én hüvelykujjamról nem készítesz lenyomatot! Ezt jegyezd meg maagnak! És ezekkel az eszközökkel akarod a zöld elefánt elrablóját kézrekeríteni?

Matyi: Ezekkel és még más egyebekkel, amelyeket a szükség szerint alkalmazok. (Füfel, majd az ablakhoz lép és kikémlel rajta.) Amint hallom, már közeledik . . .

Miska: Ki jön ide, ebbe az elhagyatott prэшházba?

Matyi (főlényesen): Ki lenne más, mint Cövek Muki?

Miska: Cövek Muki? Hogy kerül az ide?

Matyi: Látszik, hogy nincs talentumod a következtetéshez. Tudhatnád, hogy Fehér Samun kívül csak két igazán komoly bélyegyűjtővel dicsekedhetik a csapatunk és ez: Cövek Muki és Keserű Tóni! Igenis: Cövek Muki! Elsősorban: Cövek Muki! Emlékezz csak vissza, hogy elképedt, amikor Sámuel bemutatta a zöld elefántot! Azonnal ajánlatot tett Samunak, hogy megvásárolja a ritka bélyeget s kijelentette, hogy minden áldozatot meghozna, ha a bélyeget megszerezhetné! Amikor a teremben rövidzárlat keletkezett, ott állott a bélyealbum mellett. Én egész este figyeltem, mindig úgy leste azt a zöld elefántot, hogy majd elnyelte!

Miska: No egy elefántot nem olyan könnyű dolog csak úgy elnyelni! Meg hogy Cövek Muki? Az a bártortalan, félénk fiú! Hiszen tábori őrsegen még a bokor rezzenésétől is megijed . . . Csak nem gondold, hogy ő csente el az elefántot?!

Matyi: A bélyegyűjtés szenvedélye igen erős, amely ellenállhatatlan erővel ragad magával mindenkit. Még talán az alkoholizmusnál is erősebb . . . No de ne fecsegj! A gyanuba vett egyén közeledik. Helyezkedjünk festői csoportozatba, hogy lélektanilag hatni tudjunk. Végy elő valami papírost, mintha jeveznai akarnád tetteimet. (Beszéd közben megtömi a pipát, a hegedűt a kezébe veszi s az asztal tetején elhelyezkedik.) Az igen fontos, hogy a detektív lélektanilag hatni tudjon a gyanúsított személyre. (Észbontó hamis hegedűlésbe kezd, mereven nézi újra a paprikafüzért.)

(Az ajtón félénk kopogtatás hallatszik: Miska kiáltani akar, de Matyi leint.)

Matyi (suttogva): Az hatásosabb, ha nem felelünk rögtön.

(Ujra félénk, de kitartó kopogás.)

Matyi (öblös hangon): Come in!!

Cövek (először csak a fejét dugja be az ajtón; félénken körülnéz, majd belopakodik és szótlanul nézi az előtte pompázó élőképet. Az álla is leesik a csodálkozástól, majd nehezen erőt vesz zavarán és megszólal): Bo . . . Bo . . . Bocsánat. De . . . Sze . . . szervusztok! Igazán nem is tudom, hogy mit gondoljak? Amikor a kunyhó közelébe értem, azt hittem, hogy kigyulladt az egész ház, mert olyan sűrű füst gomolygott ki az ablakán. Később meg olyan veszett miakolást hallottam, mintha egy kandúrnak a farkára léptek volna. Most meg belépek ide, hát látom, hogy Matyi pipázik és hegedül. Elég csodálatos, mert hiszen egyikhez sem ért! . . .

Miska (gunyorosan): Buta vagy, Muki! Nem tudod, hogy a pipa és a zene hozzátartozik a detektívtudományhoz?!

Muki: Ezt valóban nem tudtam! De kedves Matyi, mondd meg, hogy miért hívtál a szőlőbe, ebbe az elhagyatott kunyhóba?

Matyi (leugrik az asztal tetejéről, leteszi a pipát és a hegedűt. Összefonja a karját mint Napoleon a waterlói csatátéren, a sportsapkát mélyen a szemébe húzza és szúrós szemmel méregeti végig Mukit; majd rövid léptekkel, közelebb és közelebb lép hozzá és egyre mereszi rá a szemét.)

Muki (meghökkenve hátrál Matyi elől): No! Mi az, Matyi? Mire való ez a komédia?

Matyi (kongó síri hangon): A zöld elefánt!! — A zöld elefánt.

Muki (megzavarodva néz egyikről a másikra): Megbolondultatok? Miféle zöld elefántot emlegettek?

Matyi: Csak nem akarja ön azt mondani, hogy nem tudja, mi a zöld elefánt?

Muki: Miért ne mondanám, ha egyszer valóban úgy van, hogy fogalmam sincs arról, hogy miféle csodaszörny az a zöld elefánt?!

Matyi (komoran): Majd az ön emlékezetébe idézem . . .

Miska: Emlékezz csak vissza arra a ritka indiai bélyegre, amelyet a legutolsó csapatgyűlésen Fehér Samu mutatott be!!

Muki (a homlokára csap): Hát erről a ritka bélyegről beszéltek? Most már emlékszem! Nos és mi van vele?!

Matyi (vészjósló hangon kacag): Haha-ha! A mister nem tudja, hogy miért hozzuk emlékezetébe a zöld elefántot? (Rámutat Mukira és rákiált.) Vallja be azonnal, hogy kegyed tüntette el a zöld elefántot!!

Muki (ijedten rezzen össze): Én?! Már mint én? Matyi! Ne bomolj! Hogy mondhatz olyat, hogy én . . . hogy én . . . Istenem! Nem is tudom, hogy mit gondoljak? Elvégre is cserkész vagyok és nem tételezheted fel rólam, hogy én . . . én . . . hogy én azt a bélyeget elcsörtant volna! Szeretném ugyan, ha az enyém lenne, de hogy ellopjam a cserkésztestvérem albumából, erre nem lennék képes . . . És vedd tudomásul, hogy ha nem tréfálsz, amit a jelekből ítélve valószínűnek tartok (majdnem sírva), — akkor ezt kikérem magamnak! Velem ne üzzön rossz tréfát senki sem! . . .

Matyi (zordonan): Uúúgy?!! Kegyed hát tagadja a bűncselekményt? Akkor majd másképpen beszélünk. Tudja meg, hogy vannak eszközeim, amelyekkel vallomásra bírhatom kegyedet! Stopp! Watson!! (Int a fejével Varju Miskának, hogy kövesse. Mindketten kimennek az ajtón. Az ajtó becsukódik mögöttük és kulcszörgés hallatszik.)

Muki (bámészan mered a távozók után, majd az ajtóhoz lép és megrázza a kilincset): Jó Istenkém! Mit akarnak tőlem ezek a kerge birkák! Bezártak ebbe a kalibába és magamra hagytak. Mit csináljak? Segítség!! Jaj, segítség!!

Matyi (Matyi feje megjelenik a vasrácsos ablakban és zordan besüvíti): All right, mister! Kegyed ez idő szerint foglyom és nem bocsájtom ki tömlöcéből, amíg be nem ismeri gaztettét! (Eltűnik az ablakból.)

Muki (az ablakhoz rohan és kitekint rajta): Nem mentek el! Letelepdedtek néhány lépésre egy nagy diófa árnyékába. Engem magamra hagytak. Nini, mit látok itt az ablakon? Egy hatalmas sóshering hever a párkányon! Ugy látszik, Matyi felejtette itt! (Eltámolyog az ablaktól és egy székre roskad.) Nem tudom, mit gondoljak magamban?! Ezek megbolondultak! Tisztára megbolondultak. Elhagyott prэшház . . . gomolygó pipafüst . . . fülsértő macskamuzsika . . . szomorú fogság . . . borzalmas vád . . . kihallgatás . . . Mire jó mindez? Mit akarnak tőlem. (Távoli harangszó csendül fel. Megnézi az óráját.) Tizenkét óra! Delet harangoznak; itt

NEMZETI RUHATÁR JELMEZÜZEM
JELMEZKÖLCSÖNZŐ
Budapest, VIII., Múzeum-körút 2. Telefon: József 40-4-63
Előadásokra korhű jelmezek
a legszebb kivitelben kaphatók.
Cserkészeknek nagy kedvezmény.

Mozi —
rendezi
Tomi

az ebéd ideje! Az ám, nekem már régen otthon kellene lennem, hogy el ne késsek az ebédről. Mi is lesz ma ebédre? Túróscsusza! Túróscsusza! Az én kedveseledem. Jaj, de éhes lettem egyszerre! Azt hiszem, hogy kiszakad a gyomrom az éhségtől; ezek a bolondok pedig becsuktak ebbe az elhagyatott konyhába. (Szimatol.) Micsoda illatot érzek?! Valami csodálatos mennyei illat lengedez körülöttem, amely az ablakon áramlik be. (Az ablakhoz lép és kikémlél rajta.) Jaj Istenem. micsoda látvány! Matyi és Miska tüzet raktak és a parázon szalonnát pirítanak. A szalonna zsírját kenyérre csepegtetik és nagyokat harapnak az illatos kenyérből. (Nyöszörögve.) Jaj, de éhes vagyok! De éhes vagyok! Egy királyságot adnék egy falat szalonnáért! (Kikiabál az ablakon keresztül.) Matyi héj! Matyi! Rémesen megéheztem! Már nem haragszom, csak adj egy falat szalonnát! Majd meghalok éhen!

Matyi (arca megjelenik az ablak nyílásában. Nagy darab kenyeret mutat a rácson keresztül Mukinak, amelyen étvágyingerlő sült szalonnadarab pirul. Matyi háta mögött Miska vigyorgó arca látható. Muki a kenyér után kap, de Matyi elkapja előle. Zord, kéréllhetetlen hangon.) Ha a gyanúsított bevallja, hogy ő lopta el a zöld elefántot, akkor megnyílik előtt a szabadság ajtaja és vendégemül látom!

Muki (toporzékolva): Ne kínozz már azzal a zöld elefántos butasággal. Mondtam már, hogy nem tudok róla semmit. Anyian voltak ott mások is, hogy igazán többet mondhatnak, mint amennyit én tudok róla. Elfújta a szél azt az átkozott elefántot, vagy elment valahová legelni, — mit tudom én?! Nyisd ki az ajtót és adj egy harapás ennalól, mert megőrülök. Miért gyötörsz és kínozol engem?!

Matyi: Mert kegyedet gyanúsítom a lopással! Ez alkalommal a vallatás egy módját alkalmazom. Ha ön nem fog vallani: — all right! Még más eszközeim is vannak arra, hogy vallomásra kényszerítsem! (Miskával eltűnik az ablak nyílásából.)

Muki (majdnem sír mérgében): Ez a gyerek tisztára megbolondult! Miért is jöttem el ide a hívására?! Azt hittem, hogy egy kis cseresznyével vendégel meg és most úgy bánik velem, mint egy középkori kenyér az elfogott haramiával, akit a vár tömlőcébe zárva éheztetéssel akar vallomásra bírni, hogy elárulja az összerabolt kincsek rejtekét. (Mereven az ablak párkányára néz.) Ni-ni! A sósheringet még mindig itt látom! Ugyan milyen állapotban van? (Felveszi a halat és vizsgálja.) Hm... Egészen frissnek tűnik fel! Olyan éhes vagyok, hogy megkóstolom. (A heringből letép egy darabot és megeszi.) No tessék! Ez a hal valóban élvezhető, sőt mondhatnám, kitűnő. (Az egész darabot mohón elfogyasztja.) No ezzel elkészültem. Az éhségemet elvertem valahogy, csak még egy kis vizet iszok erre a sósheringre és akkor nem bánom, kibírom még a fogságot addig, amíg Matyi esze ki nem tisztul és szabadon nem bocsát. (Kikiabál az ablakon.) Matyi héj! Adj egy ital vizet!

Matyi (hangja messziről): Amíg a vádlott nem vállalja be bűnét, addig nem iszik vizet!
(Folyt. köv.)

A Magyar Cserkész

Jamboree-fényképpályázatára

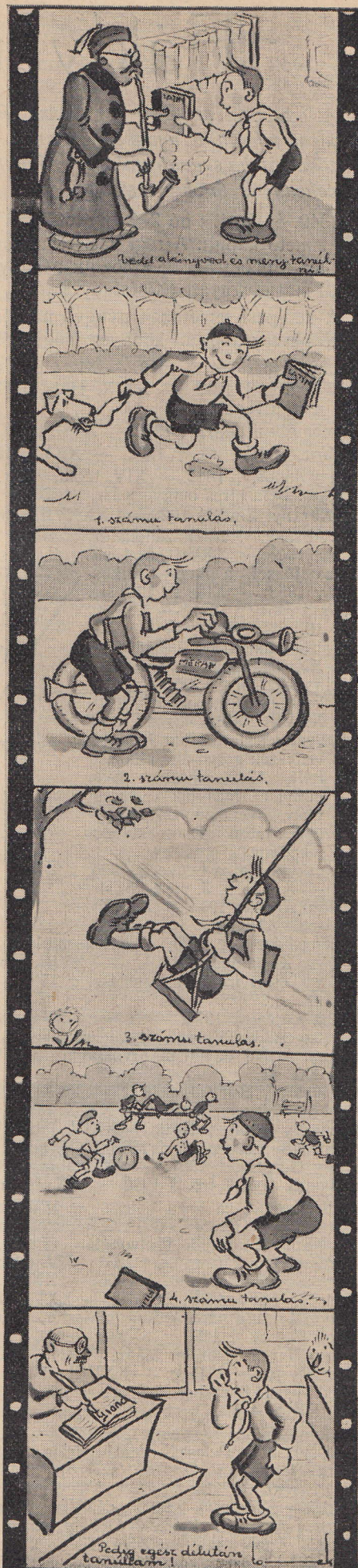
13 pályázó 108 felvételt küldött be. Szépen és szorgalmasan dolgoztok, fiúk, bár a pályázat feltételeit nem kísértétek eléggé figyelemmel. A Jamboree lelkét kevés felvétel fogta meg igazán. Sok volt a csoportkép, a beállított, mesterkelt felvétel, riportkép; emellett több pályázónál a technikai készséget inkább a jóakarát és igyekezet pótolta. A mord és szigorú bírálóbizottság felmelegedő szívvel vizsgálta a képeket és hosszas tanácskozás után a következő eredményt hirdeti:

I. A tisztí csoport legszebb felvétele, és egyúttal az egész pályázat legszebben sikerült képe Csapody Csaba „A Jamboree keresztje” volt. Bár a pályázat feltételeinek nem felelt meg igazán, mégis 10 P jutalmat szavazott meg számára a bizottság. — Bacszy Ferenc 171-es st.-nek a csepeli vízibemutatóról szóló egyik felvétele következik utána. Jutalma 5 P.

II. A fiúk közül 10 P jutalmat kapott Papp Géza 7-es rajvezető, a legszorgalmasabb pályázó. Felvételei közül legjobbak: a tábor főtere, amely a világtábor élénk jövő-menését jellemzően érzékelteti, aztán a „Vasalás”, és a kormányzó úr látogatása alkalmával készített sikerült pillanatképek; jó tanulmányok a „Jaj, de magas” és a „Székely kapu”. Hibája, hogy a képei közt több gyengébben sikerült is volt; nagyon kell vigyáznia a nagytáji tónusára. — Mezey László (2. BIK) mosakodási és fürdési jelenetei legjobban közelítették meg a pályázat vezérgondolatát; kár, hogy technikai lag nem üttek meg igazán a mértéket. Jó szeme van, de rossz a gépe. Jutalma 5 P.

Megdicséri a bírálóbizottság Pleier József 208. sz. cserkésziszt „Villám” és a „Luxemburgiak utolsó miséje” c. képeit, azután Csimár László 307. örsv. felvételét a csomagoló dánokról; Lehoczky Gyula 28. sz. cst. „Éjjeli szentségimádás”, Jakab Pál 261. cs.-cs. finn táborban felvett szarvasképét, és a szorgalmas székesfehérvári Hofmann Antal munkáját.

Hanem fiúk, a beküldött képek elárulták, hogy kevesen dolgozzátok ki otthon magatok a felvételeiteket, sok az elsietett, rossz másolat és még mindig feltűnően kevés a nagytáji. A cserkészfényképezés nemcsak a géppel kezében, hanem otthon a sötét-kamrában is egész munkát végez. Olvassátok szorgalmasan a Magyar Cserkész fényképező-cikkeit és a legközelebbi, hamarosan elkövetkező pályázatra még nagyobb számban és sokkal jobb képekkel jöjjetek!

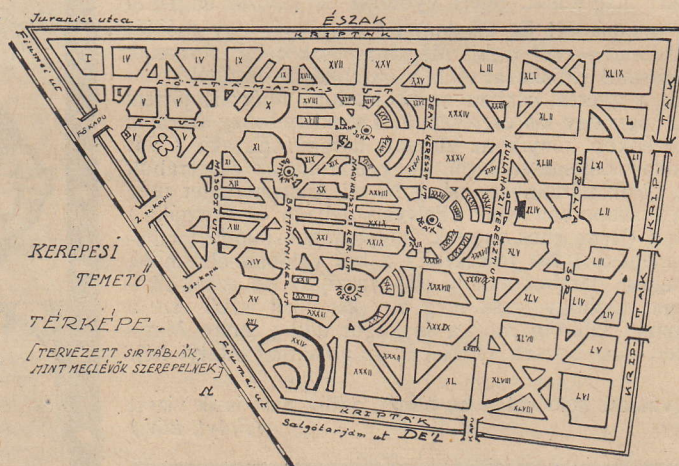
Fáklyát gyújt a kegyelet...

A kerepesi temetőt nemzetünk Pantheonjának lehet nevezni, miután itt nyugszanak azok, kik a magyar közéletben valaha számítottak. Ilyen Pantheon alapítását már Széchenyi is terbe vette.

1849. év április hó 2-án nyitották ki először a Kerepesi-úti temetőt kapuit. A régi váci temetőből, amely a mai Lehel-tér tájékán állott, áthozták néhány nagyszerű magyar földi maradványát. (Kisfaludy Károly, stb.)

A kerepesi temetőben nyugvó nagyjaink sírját a következő névsor alapján könnyen megtalálhatjuk:

- Abonyi Árpád író, † 1918. — XL. tábla, 44. sír.
 Ady Endre, † 1919. — XXIX. tábla. Jókai-mauzoleum mellett, a fő útvonalon.
 Aigner Abafi Lajos, † 1909. — XVII. tábla, 2. rész, 12. sor, 4. sír.
 Ambrus Zoltán író, † 1932. — XXVII. tábla, 12. sír.
 Arany János, † 1882. — XIV. tábla, 7. sír.
 Angyán Béla híres belgyógyász, † 1920. — XXXVII. tábla, 19. sír.
 id. Abrányi Emil, † 1920. — XXXVII. tábla, 2. rész, 33. sír.
 id. Abrányi Kornél zenetanár, † 1903. — XXVIII. t., 4. sír.
 Bajza József, a nagy kritikus, † 1858. — XIII. t., 120. sír.
 Ballagi Mór, † 1891. — XXI. t., 10. sír.
 Barabás Miklós festő, † 1898. — XXVIII. tábla, 5. sír.
 Bartha Miklós, † 1905. — A Jókai- és Deák-mauz. közt, XXVIII. tábla, 42. sír.
 Batthyány Lajos, kit a haditörvényszék golyó általi halálra ítélte, 1849 október 6-án hűnyt el. Második keresztút után következő, Batthyány-keresztúton levő mauzoleumban.
 Beniczkyne Bajza Lenke, † 1905. — XXIX. t., 3. rész, 75. sír.
 Beöthy Ákos, † 1914. — XXVIII. tábla, 41. sír.
 Beöthy László, † 1857. — XXIX. tábla, 1. rész, 3. sír.
 Beöthy Zsigmond, † 1901. — XXVIII. tábla, 9. sor, 29. sír.
 Beöthy Zsolt irodalomtörténész, † 1922. — XXXVI. t., 2. rész, 38. sír.
 Blaha Lujza, † 1926. — A főútvonalon, a XVIII. tábla mellett, az északi árkados síremlékek után, Jókai sírja mellett.
 Bókay Árpád egyetemi orvostanár, † 1919. — Déli kriptasor, 490. sír.
 Cholnoky Viktor író, † 1912. — XVIII. tábla, 6. sor, 8. sír.
 Czuczor Gergely, † 1866. — XXIX. tábla, 1. rész, 2. sor, 10. sír.
 Csengery Antal, † 1880. — XXIV. tábla, 7. sír.
 Csepreghy Ferenc író, † 1880. — V. tábla, 1. rész, 2. sor, 20. sír.
 Csiky Gergely, † 1891. — XXI. tábla, 178. sír.
 Dalmady Győző író, † 1916. — XX. tábla, 1. rész, 80. sír.
 Deák Ferenc, „a haza bölcse“, † 1876-ban. A temető közepén fekszik, Gerster készítette mauzoleumban. A második főkapuval kezdődő főútvonalon, az ú. n. Deák-úton van.
 Egressy Béni karmester, † 1831. — V. tábla, 1. rész, 5. sor, 7. sír.
 Egressy Gábor színész, † 1866. — XXIX. tábla, 2. sor, 9. sír.
 Endrődy Sándor író, † 1920. — XXVI. tábla, 14. sír.
 Eötvös Loránd báró, kultuszminiszter, † 1919. — X. tábla, 9. sír.
 Erkel Ferenc, † 1893. — XXIX. tábla, 1. rész, 6. sor.
 Fabró Henrik gyorsíró tanár, † 1924. — XLV. t., 2. sor, 124. sír.
 Fadrusz János, † 1903. — XXVIII. tábla, 30. sír.
 Falk Miksa, Erzsébet királyné magyar nyelvemestere, † 1908. — XXIX. tábla, 3. rész, 13. sír.
 Fraknói Vilmos történétíró, † 1924. — XLV. tábla, 96. sír.
 Gaál József, a Peleskei notárius írója, † 1866. — IX. t., 109. sír.
 Garay János, az „Obsitos“ szerzője, † 1853. — XXIX. tábla, 1. rész, 38. sír.
 Gerlóczy Károly, † 1900. — XXVIII. tábla, 35. sír.
 Görgey Arthur, † 1916. — Déli kriptasor, 1. sír.
 Gregus Ágost esztétikus, † 1882. — VII. tábla, 118. sír.
 Gyeness László színész, † 1924. — XLV. tábla, 97. sír.

- Gyulai Pál, † 1909. — Északi kriptasor, 558. sír.
 Hankó Vilmos balneológus, † 1923. — XLV. tábla, 12. sír.
 Herman Ottó ornitológus, † 1914. — IX. tábla, 85. sír.
 Horváth István történelemtanár, † 1846. — XXIX. t., 2. sor, 2. sír.
 Horváth Mihály csanádi püspök, történétíró, † 1878. — Északi kriptasor, 286. sír.
 Högyes Endre, a Pasteur-intézet megalapítója, † 1906. — Déli kriptasor, 45. sír.
 Edvi Illés Károly, † 1919. — LII. tábla, 108. sír.
 Irányi Dániel, † 1892. — XXIX. tábla, 1. rész, 8. sír.
 Izsó Miklós szobrász, † 1875. — V. tábla, 1. rész, 18. sír.
 Jankó János író, † 1894. — XXIX. tábla, 4. sor, 15. sír.
 Jókai Mór, † 1904. — Az első számú kapuval szemben lévő mauzoleumban.
 Kacsóh Pongrác, a János vitéz felejthetetlen megzenésítője, † 1923. — X. tábla, 61. sír.
 Kamermayer Károly, Budapest első polgármestere, † 1897. — XXVIII. tábla, 36. sír.
 Kerkápoly Károly, † 1891. — XXI. tábla, díszsor, 11. sír.
 Kautz Gyula tanár, † 1909. — XXVIII. tábla, 131. sír.
 Klapka György honvédtábornok, † 1892. — XXIX. t., 1. sor, 4. sír.
 Kisfaludy Károly, † 1830. — XXIX. tábla, 2. rész, 1. sír.
 Kossuth Lajos 1894-ben Turinban hűnyt el, de a nemzeti áldozatkészség hamvait hazahozatta és Gerster tervei szerint készült mauzoleumba helyezte el. A harmadik kapuval szembeni főútvonalon. Itt nyugszik fia, Ferenc is.

- Korányi Frigyes báró, orvos, † 1913. — Déli kriptasor, 46. sír.
 Kovács Albert református teológiai tanár, † 1904. — V. tábla, 9. sor, 28. sír.
 Lechner Ödön műépítész, † 1914. — XXVIII. tábla, 19. sír.
 Lisznyai Kálmán író, † 1863. — XXIX. tábla, 1. rész, 4. sír.
 Lotz Károly, † 1904. — XXVIII. tábla, 40. sír.
 Lovik Károly, † 1915. — XIX. tábla, 1. rész, 36. sír.
 Madarász Viktor festő, † 1917. — XIX. tábla, 34. sír.
 Malonyai Dezső író, † 1916. — XX. tábla, 19. sír.
 Martinovics Ignác 1745-ben, a Vérmezőn mártírhalált halt hős. Északi kriptasor, 412. sír.
 Mikszáth Kálmán, † 1910. — X. tábla, 1. rész, 1. sír.
 Munkácsy Mihály, † 1900. — A főkaputól balra, a Feltámadás-úton a 33.
 Papp-Váry Elemérné, a magyar „Hitvallás“ szerzője, † 1923. — Síremlékét a MANSz. állította. — XXVIII. tábla, 37. sír.
 Paulay Ede, a Nemzeti Színház igazgatója, † 1894. — XLIX. tábla, 211. sír.
 Pentelei Molnár János festő, † 1924. — XLV. tábla, 101. sír.
 Pethes Imre színész, † 1924. — XLV. tábla, 100. sír.
 A Petőfi-kriptában nyugszik Petőfi Sándor atyja: Petrovics István, anyja: Hruz Mária, öccse: István, felesége: Szendrey Julia és fia: Zoltán. — XVII. tábla, 1. rész, 1. sír.
 Pósa Lajos, † 1914. — IX. tábla, 100. sír.
 Pulszky Ferenc régész, † 1897. — Déli kriptasor, 30. sír.
 Rákosi Jenő, † 1929. — A Kossuth-mauzoleummal szemben.
 Reguly Antal etnografus, † 1859. — XXIX. tábla, 2. sír.
 Reviczky Gyula költő, † 1889. — XLIX. tábla, 22. sor, 1. sír.
 Rottenbiller Lipót, † 1870. — Déli kriptasor, 195. sír.
 Semmelweis Ignác a híres orvostanár, † 1865. — XXI. t., 152. sír.
 Simonyi József báró, a magyar öbester, † 1832. — XVIII. tábla, 1. rész, 1. sír.
 Spányi Béla festő, † 1914. — IX. tábla, 60. sír.
 Stróbl Alajos szobrász, † 1926. — XXVI. tábla, 1. rész, 35. sír.
 Szacsvai Imre és többi mártírhalált halt társát 1849-ben kötél általi halálra ítélték. — XXVI. tábla, 1. rész, 1. sír.
 Szász Károly, † 1905. — XXVIII. tábla, 13. sír.
 Szigligeti Ede, † 1878. — IV. tábla, 3. sír.
 Szilágyi Dezső, † 1901. — XXIX. tábla, 1. rész, 1. sír.
 Szontágh Gusztáv, aki „Karddal s tollával nemesen szolgálta hazáját“. — XXIX. tábla, 1. rész, 11. sír.
 Sztérynyi Hugó tanár, † 1909. — XVII. tábla, 2. rész, 81. sír.

Táncsics Mihály, a szabadsajtó bátor harcosa, † 1884. — XIII. tábla, 66. sár.
 Thallóczy Lajos tanár, † 1916. — X. tábla, 1. rész, 14. sár.
 Toldy Ferenc irodalomtörténész, † 1875. — Északi kriptasor, 266. sár.
 Tomcsányi Lajos egyházi történész, † 1926. — XXXIX. tábla, 23. sár.
 Tóth Ede színműíró, a „Falurossza“ szerzője, † 1881. — V. tábla, 4. sor, 17. sár.
 Tóth Kálmán író, † 1881. — VII. tábla, 123. sár.
 Trefort Ágoston, † 1888. — XIX. tábla, 1. rész, 5. sár.
 Türr István olasz királyi altábornagy, † 1908. — XXVIII. tábla, 28. sár.
 Ujházi Ede, † 1915. — XXVIII. tábla, 20. sár.
 Vachott Imre író, † 1879. — IV. tábla, 1. rész, 1. sár.
 Vachott Sándor költő, † 1861. — XXIX. tábla, 1. rész, 1. sár.
 Vajda János költő, † 1897. — XII. tábla, 175. sár.
 Vas Gereben, † 1868. — V. tábla, 1. rész, 3. sor, 43. sár.
 Vámbéry Armin, keleti nyelvek tanára, † 1913. — XVIII. tábla, 1. rész, 13. sár.

Vörösmarty Mihály, † 1855. — Északi kriptasor, 316. sár.
 Wekerle Sándor, a nagy pénzügyminiszter, † 1921. — X. tábla, 1. rész, 5. sár.
 Xantusz János író, † 1894. — XXIX. tábla, 1. rész, 10. sár.
 Ybl Miklós, a királyi palota tervezője, † 1891. — XXI. tábla, 14. sár.
 Zichy Mihály festő, † 1906. — XXVIII. tábla, 14. sár.

Amikor végigjárom így a temetőt és megállok itt-ott nagyjaink sírhantjai előtt, elem gördül életükből egy-egy mozaik... a lipcsei csata hős óbestere..., „Krisztus Pilátus előtt“ c. kép festője..., a nemzet csalóányának hangját vélem hallani..., eszünkbe jut „Aki rosszul gombolta be a mellényét, gombolja be újra“ híressé vált szállóige szerzője..., a nagy mesemondó száz regénye, Kárpáti Zoltán, meg a többiek alakja.

Elmentek a gondtalan halálba, mint egy édes, új otthonba. Gondoljunk kegyelettel nagyjainkra. *Nyáry László.*

ságában nagyon jólesne, ha félretett, megtakarított tartalék állna rendelkezésére. De nemcsak abban az esetben hasznos a takarékkönyv, amikor váratlanul nehéz helyzetbe kerülünk, akár betegség, akár állásunk, keresetünk elvesztése folytán, hanem nagy segítség akkor is, amikor egy új életpályát kezdünk, egy gazdasági ötletet akarunk megvalósítani és esetleg egy jelentős vállalkozásnak alapjait vethetnénk meg, ha 50, vagy 100 pengőnk lenne.

A takarékkönyvnek imponálóan kifejező értelmét jelentette a Jamboree részvételi díjak takarékkönyvekben való összegyűjtése. Hogy a magyar cserkészek olyan szép létszámmal tudtak a Jamboreen résztvenni, annak legfőbb oka az volt, hogy pengőnkint már egy félévvel azelőtt kezdték meg a szükséges összeg egybegyűjtését s amikor elérkezett a nagy nap, az összeg teljes egészében együtt is volt.

A mostani október 31-én talán valamennyien, akiknek már volt takarékkönyvünk és ti többiek is, akiknek még nem volt, fogadjátok meg, hogy a zsebetekben fogjátok hordani a Postatakarékpénztárnak azt a kis kék könyvecskéjét, amelyikben ha 1 pengő rejtőzik is, máris tőkepénzessé tesz benneteket. Tudjátok talán, hogy majdnem minden amerikai fiúnak van egy kis csekkönyve s ha barátjuknak egy fél dollárral tartoznak az uzsonnáért, azt is ezen írják ki, mert ez az üzletember stílusa. Ha az amerikai cserkészek zsebében csekk-könyv van, a magyar cserkész zsebében postatakaréki könyvecske legyen, mert ezt kívánja a ti érdeketek és a magyar nemzet becsülete. *K. B.*

Október

31

Takarékosság napja!

Amint a március 15.-e a hazafiságnak és hősiességnek a napja, a november 2. (halottak napja) a megemlékezésé, Nagypéntek az önfeláldozó szereteté, — úgy október 31: a takarékkosságé. Látszólag nem való ebbe a felsorolásba, — az erkölcsi és lelki értékek közé,

— beleállítani egy gazdasági célkitűzést; talán profánnak is tetszik, pedig ma egy magyar fiú számára a takarékkosság már nem csupán egyéni cél kell hogy legyen, hanem egy nagy *nemzeti gondolat*.

Egy világosan látó és a helyzettel ismerős magyar cserkészfiúnak nem kell külön magyaráznom azt, hogy nemcsak politikailag, de gazdaságilag is Magyarország ma teljesen önmagára van utalva. Miután gazdaságilag épen nagyipari, mezőgazdasági veszteségei folytán önállótlán, a legnagyobb erőfeszítésre, összefogásra és minden fillér megbecsülésére van szükségünk, hogy újra életképesek lehessünk. De ezen nemzeti célon túl, *etikai* tartalom is a takarékkosság, mert a takarékkosság kétségkívül a legmagasabb lelki fegyelmeyzt, céltudatos besoztást és előrelátó gondoskodást is jelenti. Amint csak a beteg ember tudja igazán megbecsülni az egészséget, úgy csak az ember tudja, mi a takarékkosság, aki hibáján kívül szűkös helyzetbe kerül és akinek megszorult-

REJTVÉNY.

— A rovatot ebben a számban a 7. sz. Verbőczy-csapat őrsé állította össze. —

1. Irodalom:

- Melyik regényben szerepel Baradlay Richárd?
- Melyik az a cserkéseregény, mely az 1929. angliai Jamboreeról szól?
- Melyik színdarabban, ki mondja: „Magamat kigúnyolom, ha kell, De hogy más mondja, azt nem tűröm el.“? 5. pont. (Csak mindhárom felelet beküldése érvényes.)

2. Számrejtvény:

1	1	1	1	1	2
2	2	2	2	2	3
3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	5	5
6	6	6	7	7	7
7	7	8	8	8	9

Helyezzük el a számokat úgy, hogy minden sor vízszintesen és függőlegesen is 25-öt adjon.

2. Betűrejtvény:

V	—l
	1a

1 pont.

- Honnan való e szállóige: „Addig éljen, míg a honnak él!“? 2 pont.
- Marosvásárhely, Vác, Rozsnyó, Eszék, Árvaváralja, Enyed, Segesvár, Torontál. — E 8 városnév kezdőbetűi helyes sorrendben egy 9. városnevet adnak. 1 pont.

Külföldi barátainkkal bizonyára ismét megkezdted levelezésedet és valószínűleg az elmúlt Jamboreeről is megemlékezel. Ezen megemlékezés sokkal értékesebb lesz, ha az új, Jamboreera kiadott **Márton-féle képeslapokat** használsz fel. — Az új sorozat már kapható a Gazdasági Hivatalban és a Cserkészboltban.

KERÜLETI HIREK

I. KERÜLET.

Nagyszabású „Filléres Jamboree-tábortűz” a Tattersaalban. A budapesti cserkészek egyszer még felidéztek a Jamboree hangulatát, visszavár-szólják a romantikus tüzeket a Tattersaal hatalmas fedett helyiségében nov. 5-én. A tábortűz műsorában a Jamboree-színházban és tábortűzön bemutatott legsikeresebb jelenetek kerülnek bemutatásra. Most is felvonó a világ tarka-barka népe, a sok egzotikum a tábortűz porondján, de ezenkívül még külön meglepetésekre is készülnek a budapesti cserkészek. A rendezőség a mai viszonyoknak megfelelően rendkívül olcsó („filléres”) árakat állapított meg, amennyiben a páholyjegyek 100, a többi helyek 80 és 50 filléres árban kaphatók október 27-től minden nap 4—6 óráig a Várház-épület, Sónház-utca 11. szám alatt a budapesti cserkészkörületben és a Cserkészboltonban, V., Nagy Sándor-utca 6. alatt.

Si-film. A Kamara Mozgó nov. 5-én d. e. 11 órakor híradók és színes trükkfilm kíséretében bemutatja az Engadin c. 9 felvonásos si-filmét. Jegyek (50 f-től 2.50-ig) a Piarista-cs.-csapatnál (Piarista-u. 1., Cserkésztözhöz) kaphatók. Arusítóknak 10% kedvezmény!

VI—VII. KERÜLET.

Jamboree-fényképiállítást rendeztek a pécsi tanítóképzős cserkészek Pécsen. Az eredetileg egy hétre tervezett kiállítást meg kellett hosszabbítani, olyan nagy volt az érdeklődés. Különösen Fekete János cs.-tiszttel felvételei és nagyképei keltették a figyelmet. A kiállításnak volt csere-osztálya is, ahol a fényképező cserkészek kicserélhették felvételeiket. Az ügyes megrendezés és a sikeres lebonyolítás Fekete János cs.-tiszttel érdeme.

Szekszárd ünnepi napjai, vagyis a Faluszóvettség kiállításának ideje alatt a rendezés és az idegenkalauzolás oroszlanrészét a szekszárdi cserkészek látták el. A kiállításon is szerepeltek, sőt okt. 9-én este nagyszabású tábortűzöt rendeztek a sporttéren. Mintegy 2500 ember vett részt ezen a nagyon jól sikerült tábortűzön, melyet Teixler László dr., ker. vezetőtiszttel vezett. A tábortűznek a közönség nemcsak nézője, hanem résztvevője is volt. A szekszárdi cserkészek pedig annyira kitétek magukért, hogy elfogadatlanságként megállapítása szerint az a tábortűz vetekedett a legsikeresebb Jamboree-tábortűzökkel is.

A pécsi Szent Mór-Kollégiumban Vargha Dávid dr. igazgató felkérésére Bartók Eged dr. kerületi ügyv. elnök nagyon érdekes előadást tartott a Jamboreeről. Mindvégig nagy figyelemmel hallgatott előadását vetített képek tették még élvezetesebbé. A bemutatott képek a 47-es cserkészek felvételei sorából kerültek ki.

A 259. sz. Sz. Borbála-cs.-cs. okt. 15-én tartotta zászlószentelési ünnepélyét. A lélekemelő ünnepségen a pécsi és a bányavidéki társadalmi előkelőségeken kívül nagyon sok bányász és több cserkészcsoport is résztvett.

Zászlószentelési ünnepélyt tartottak a vasasi cserkészapródok is. A kedves és nagy érdeklődést kiváltó ünnepséget este tábortűz fejezte be.

Jánossy István a pécsi cserkészpilótákkal alaposan megtárgyalta a pécsi vitorlázó-repülés lehetőségét. Megbeszélésként a modellkészítés ügyét is elhatározták, hogy tavasszal fognak tartani repülőgépmoделl-versenyt.

VIII. KERÜLET.

Alakulógyűlés Nagykorörsön. Szept. 24-én délután tartotta a 216. sz. Arany János-cs.-cs. megalakulását. A régi fiúk közül a csapat kötelékében maradtak 58-an. A csapat „Ordas”-örse egyetemi hallgatókból áll, kik lényegileg együtt dolgoznak a csapattal s Budapesten tartják összejöveteleiket. Elhatározták, hogy megírják a csapat 10 éves történetét. A csapat az idén az újoncokat úgy vette fel, hogy a fiúk saját baráti körükből választottak ki 15 fiút s ezeket hívták be a csapatba. Ezeket is szigorú bírálat alá vette a vezetőség s így igyekezett gátat vetni annak a tömeges jelentkezésnek, amely a Jamboreen látott, tehát külső tapasztalatok hatása alatt történt. Az idén elég erősnek érezte magát a csapat arra, hogy meghonosítsa a farkaskölyök-mozgalmat. A különböző elemi iskolából 24 farkaskölyök-jelölt jelentkezett, kiknek a bemutatása az egész csapat előtt általános tetszést aratott. Akela beszélő hozzájuk néhány szót s utána a farkaskölyök-elbűcsűzták.

IX. KERÜLET.

A IX. kerület első tisztgyűlése okt. hó 22-én vasárnap d. e. 10 órakor volt a debreceni ref. gimnáziumban. A gyűlésen Kocsis László Jamboree-főtisztár számolt be a Jamboreeről. Jelen volt vitéz Faragó Ede országos vezetőtiszttel is, aki előadást tartott.

Ugyancsak 22-én d. u. 3 órakor a Cserkészparkban apródok, cserkészek és öregcserkészek számára volt összejövetel, melyen Faragó Ede tartott megbeszélést a megjelentekkel.

Október 6-i ünnepély Derecskén. Jó sikerrel emlékülennepélyt rendezett a derecskei 994. sz. Szent Imre-cserkészcsoport október 6-án Schleich Pál parancsnok vezetésével. A kerületet Csorba András cs.-tiszttel, apródügyi előadó képviselte.

Igaz
cserkészmunka
csak akkor lehetséges, ha
lépést tartunk a központ
munkájával.

Cserkészek kalauza a MAGYAR CSERKÉSZ

Előfizetési ára:

Egy évre ---	8.— P
Félévre ---	4.— P
Negyedévre	2.— P

Öregcserkészek legjobb
barátja a

FIATAL MAGYARSÁG

Előfizetési ára:

Egy évre ---	2.40 P
Félévre ---	1.20 P

Vezetők és cserkésztisztek
mindenkori segítőtársa a

VEZETŐK LAPJA

Előfizetési ára:

Egy évre ---	4.— P
Félévre ---	2.— P

Mind a három lapra előfi-
zetni lehet a M. Cs. 31.428.
sz. postatakaréki csekk-
számláján és a Kiadóhiva-
talban (Budapest, V., Nagy
Sándor-utca 6. II. em. 37.)

Kérj mutatványszámot!

A MAGYAR CSERKÉSZ

POSTÁJA

K. F., Győr. Köszönöm. Jönni fog. Két képet is felhasználok. Azután együtt fogom visszaküldeni valamennyit. Örülök, hogy ilyen szívesen sikerült a táboruk. Ott volt az én két itt járt ismerősöm is? Ölelem a fiukat. — S. B. Szégyenszemre valóban a M. Cs. postájában felelek csak: nincs időm rá, hogy normális levelet írjak. Nagyon jó volt a multkorai kis praktikus cikk; kérek még sok hasonlót. A Jamboree-lapra vonatkozó kérést továbbítottam a kiadóhivatalnak, ajánlván és támogatván. Nb. nekem sincsen belőle. A babszínház-ügy nagyon jó lesz. Kíváncsi vagyok rá. Szerda éjszakánként sokszor utazom keresztül Pápán; egyszer meg kell állnom majd ott, hogy lássam és elbeszélgessünk kissé. A Jamboreen is csak a nagy dobogó tetéjén látam néha. Jó néha találkozni a magunkfajtáknak. Nem? — Lóri, Bpest. A leveledben sok hangulat és sok igazság van, de mégsem közlöm le így, ahogyan írtad. Túlzó színekkel festesz. Erősen túldozd a levél első részében a reményeket: én nem hiszem, hogy lett volna fiú, aki ilyen naív reményekkel ment volna a világtáborba. Aztán eltűzöld az hibákat és azok lelki következményeit is. És éppen azért, mert túldozd, nem eléggé meggyőző a leveled. Pedig fogsz tudni írni. Beszélni akarok veled. Egyszer, ha Pesten járok, kopogtass be a szobámba. Nb. Ha nyomda számára írsz, a papírnak csak egyik felére írj. Ölellek! — Sanyi. Az elvesztett szelid bárányka bétégetése szívet indító. Jók a verseid, Sanyi, bár a nyelved nem muzsikál még eléggé és ritmus öfenségét meg-megbántod közben. A barátod vizicserkészkolaj hangulatos, színes, kedves, de a) kevés benne az eleven történet, b) sokat botlik üteme, ríme, c) nem eléggé komoly, illetve nem eléggé humoros: a kettőt úgy vegyíti, hogy pont egymást gyengítik. Ha engedélyt ad rá, hogy átírd, akkor alkalmissá lejjön majd. Beszélj vele. Quo vadisra nagy szeretettel emlékszem vissza. Szép volt. Azt hiszem, nagy szükség lesz ránk. Hamarosan írok majd. Amint időm lesz, levelet kapsz tőlem. Az írást folytassd; érdemes. — Péka. Köszönöm. Úgy látom, mindet használhatom. A kiránduló-jelenet meg kell küldd nyírballón és fésülőn; a konferáló állandó közbeszólása zavar és sokszor felesleges is; viszont szellemes és jó az egész, érdemes leközlőni. Úgy látom, jó a humor-érzéked. Próbáld ilyen irányban dolgozni. Olvass humoristákat: (Jerome, Mark Twain, Sipulusz, Zágón, Undi, Szejtör). — B. Gedeon, IX. Nagy szeretettel köszöntöm, mint munkatársat. Azt hiszem, a legszebb harmóniában és megbecsülő barátsággal fogunk együtt dolgozni. A tudósításokat mindig legalább egy héttel a megjelenés dátuma előtt kérem. Keressünk lehetőleg személyes érintkezést is; az mindjárt nagyon közeliséget jelent. — V. Gy., Cinkota. A tíz törvény verses feldolgozásának eszméje jó; megfelelő illusztrációkkal kitűnően festenek. De a verseid még gyengék; ezen még sokat kell gondolkodnod, javítgatnod. Idő hiszen van elég; nem sűrűs. A külföldi levelezés ügyében a Cserkészházban Atányi testvér kell alkalmissá megkeresned; azt hiszem, a te feltételeidnek megfelelő fiúkat nehéz lesz találni. És vigyázz: aki külföldi levelezésbe bonyolódik, nagyon intelligens ember legyen, mert hiszen leveleivel magát a magyar ifjúságot képviseli. Sokat kell olvasnod, tanulnod. Az állásügynek utánaérez. Úgy, ahogyan te gondold, sehogyan sem megy, hiszen mi nem tudunk foglalkoztatni, nincs megfelelő keretünk rá; de megnéztem. Talán másutt lehet csinálni valamit. Mindenesetre nagy-nagy türelme! Ölellek! — N. Béla, 310. Nagyon szépen indul a novellád. Jól folyik egészen az orosz tiszttel hazakerkezéséig. Ott azonban kisiklasz. Anakronizmus is, amit írsz, mert a háború idején a cserkészmozgalom még fejlődésének kezdetén állott és a nemzetközi cserkésztévítés távolról sem volt olyan erő, mint ma. Nemzeti gyűlöletet így, amint leírod, nem tudott legyőzni. Más hibája, hogy az orosz egyáltalában nem cserkészegénységnek mutatod be; amikor meglátják a jelvényét, az embernek fáj, hogy ilyen durva fráter cserkész lehetett. A „Jó munkát” köszöntés nem nemzetközi, azt a kifejezést így mások nem használják, csak mi, magyarok. És a magyar hadnagyról nem derül ki a köszöntésen kívül semmiképp, hogy ő cserkész. Szóval, egy csomó hiba nem engedi meg a novella közlését. Azonban jó a stílusod, gondola-

A Magyar Cserkészsövetség Hivatalos Lapja.
Előfizetési ára egész évre 12 pengő. — Félévre 6 pengő. — Negyedévre 3 pengő. — Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, V. kerület, Nagy Sándor-utca 6. szám. Cserkészház.
Szerkesztésért és kiadásért felelős:
KOSCH BÉLA dr.
Kiadja a Magyar Cserkészsövetség.

...tod is van, érdemes írnod. Várok töled további cikkeket. — **Bence.** Levelet írok, amint lehet. — **Dr. G. S. Nagyon** jó lesz. Ugyis kevés cserkész kerül olyan helyzetbe, hogy magas lóról nézhesse a világot és úgy gyűjtessen tapasztalatokat. Sürgősen kérem az első beszámolót. A jelszó most is a régi: kevés szóval sokat adni és semmit sem mondani, ami csak disz, vagy körülírás. Igen kíváncsian várom a cikkeket. Képet is kapok hozzá, ugy-e? Nem propaganda-, vagy csoportképeket, mert azok az idegen számúra semmit sem mondanak, hanem néhány olyan felvételt, amely önmagáért beszél. Üdv. — **Kerületi munkatársak!** Amint az őszi nagy munkaidőn túl leszünk és sikerül egy-két szabad napot szereznem magamnak, sorra fogom látogatni a kerületi székhelyeket, hogy a sajtóméhibizottakkal személyes érintkezésbe léphessen a Magyar Cserkész. Hiszen nekünk nagyon jól meg kell értenünk egymást. Addig kettőt kérek: 1. irjátok meg nekem a pontos címeteket, hogy egy-egy ismeretlen városba, esetleg bejelentés nélkül, megérkezve, tudjam, hol keresselek benneteket; 2. a kerületi értesítéseket mindig legkésőbb 10 nappal a lap megjelenése előtt adjátok a kezembe, mert különben aktuális beszámoló, vagy tudósítások elmaradnának a következő számra és esetleg erejüket veszítik. Én minden szerdán Budapesten vagyok; alkalmilag ott találkozhatunk. — „**Mindezt látó nem-cserkész.**“ Szeretném látni az arcát. Fel a sisakrostélyal! A cikket hiszen úgysem azért írta, hogy leközölje a lap; viszont a benne foglaltak olyan komoly meglátások, hogy érdemes róluk nyílt sisakkal beszélgetni. Kérem, írja meg címét, hogy levélbeli érintkezésbe léphessünk. — **H...n L.** A te oregoni diplomatád — ne haragudj — mosolygós gyerek szemmel nézi a világot. Intelligens, sokat látott fiú, aki azonban nem szúrte le még eléggé a látottakat és a lelkében nem gyúrta a történelmen keresztül egységé a benyomásait. Szépek az elvek, amelyeket pönget, azonban ugyanezeket Trianon előtt készséggel szívébe zárhatta volna a magyar fiú, míg most csak a revizió megtörténte után csatlakozhatik hozzájuk. Az „Európai Egyesült-Államok“ gondolata pompás gazdasági házikó, amely azonban be van zárva a terjedelmes „politika“-udvarba és csak ezen keresztül közelíthető meg. Az udvart azonban mérges komondorok őrzik és... Szóval hát minderről csak kint a kerítés tulsó oldalán álmodozhatunk egyelőre. Ezért ezt a cikket most félreteszem, készen arra, hogy alkalmilag előszedjem újra. Jó? — **Poéta.** Igen, az okt. 15-i számban a „Jónak lenni“ című szép verset Mihály László írta. A stílusáról ráismertél? Jó cserkészszed és poeta-lelked van. Tudod, előfordul néha, hogy a nyomda elfelejti odabiggyeszteni a szerző nevét valamelyik cikk alá és a korrekúra alkalmával is elkerüli a figyelmet. Szerencse, hogy jószemű cserkészek az olvasóink, akik az íráskor lelkéből és stílusáról ilyenkor is kitalálják a szerzőt. Éljen!

Levelezzünk!

Kedves Fiúk!

Nem tudom, szerencsésebbek voltatok-e nálunk és láttatok-e a Jamboreen *dr. Sven Knudsen*-t, a magyar cserkészek, de főleg a magyar levelezők régi barátját, aki, ambar csak egy amerikai diákcsoport vezetőjeként, tehát mint civil-látogató járt Gödöllőn, büszkén viselte régi dán uniformisát. — Mi, sajnos, csak telefonon értünk rá biztosítani egymást, hogy „I'm feeling marvellous“. Most aztán levelet kaptunk tőle, melyben megírja, hogy újra otthon van Amerikában és... sok magyar címet kér az *Open Road* levelezési rovata számára. Értitek? Az amerikai fiúk meg akarnak ismerni bennünket. Nagyon sok jelentkezőt várunk! Minden 14 és 19 év közti magyar fiú beküldheti a címét, ha tud angolul, vagy legalább is tanul és egy év múlva már fog tudni levelezni. Pontos életkor megjelölése szükséges. Határidő november 15.

Kíváncsi volnék, hányan tudják közületek, hogy október 21-e a finn-ugor népek rokonsági ünnepe. A mi levelezői tapasztalatunk az, hogy ezen a napon északi testvéreink is magyarul szólnak meg. Vajjon tinétek küldtek-e üdvözlőlapot finn és észti levelezőitek? Ha jövőre már idejében fog is eszünkbe jutni a rokonsági ünnep dátuma (remélhetőleg a rovatvezetőnek is), az sem menti ezidei udvariatságunkat, amikor is a hidegnek és lassúnak ismert északiak ugyancsak megelőztek bennünket figyelem dolgában.

A Jamboree óta még mindig nagyon sok külföldi cserkész címe áll rendelkezésünkre, akikkel főként angolul lehet levelezni. Ugyancsak *angolul* akar levelezni *W. R. Switzer* 19 éves transzváli öregcserkész, aki a múlt héten fordult hozzánk s első-sorban magyar öregcserkészek ismeretségét keresi.

Cimünk: Levelezési Akció, Budapest, V., Nagy Sándor-utca 6.
Atányi István.

PÁLYÁZAT!!!

Október 15-i számunkban csak felhívtuk a

kisfiúk, cserkészek, öregcserkészek, segédtiszték, tiszték, őrsők, rajok és csapatok figyelmét,

de most sem mondunk többet, minthogy kezdjük meg lapunkat, a

„MAGYAR CSERKÉSZ“-t

barátainkkal, ismerőseinkkel, újoncainkkal megismertetni, hogy *e hó folyamán induló pályázatunkon* minél nagyobb eséllyel és minél több új baráttal és olvasóval vehessünk részt.

Pontos részletek és a pályázat feltételei a következő számunkban.

Hétköznapi

mozogj egy órát a szabad téli levegőn!

A szomszéd jégpályára mindennap lefuthatsz egy kis üdítő és edző körözésre. Ennek a lehetővételére az elismert, kiváló minőségű Lápócsy-korcsolyákat különlegesen olcsó árakon hozzuk forgalomba.

„*Derby*“ edzett, nemesacélból készült korcsolya, sajtolt oszlopokkal, csiszolt éllel, 18—32 cm ..... **6·80**

„*Ideal*“ a takarékoskorcsolya! Edzett nemesacélból készült, éle tartósan nikkelezve állítható

	0	I.	II.	III. sz.	
18—20	20—23	23—26	26—29 cm		9·80

„*Start*“ a műkorcsolya, mely nem igényel külön cipőt. Fogazott orrú, nikkelezett éllel. Bármely cipőre felcsavarható, 24-30 cm **15·80**

„*Kadett*“ az igényes korcsolyaművész szerzője. Csavarokkal külön cipőre erősíthető, nikkelezett éllel, 24—30 cm ..... **19·80**

Különleges korcsolyacipők, cipőakciónk keretén belül 36—39 cm **16·90**, 40—46 cm **18·—**, de erre a célra kiválóan alkalmas, fekete magasszárú cipők ..... **13·50**

CSERKÉSZBOLT SZÖVETKEZET

BUDAPEST V., NAGY SÁNDOR-UTCA 6.

TELEFON: * 11—2—34.

POSTATAKARÉKSZÁMLASZÁM: 34.383.

Előkészítés alatt: Eddigiektől eltérő si-akció!